KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 11
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

47 ksiąg · 420 różnych siglów · 690 wystąpień · 788 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Wj Księga Wyjścia 2
Kpł Księga Kapłańska 3
Lb Księga Liczb 3
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 3
Joz Księga Jozuego 4
1 Sm 1 Księga Samuela 4
1 Krl 1 Księga Królewska 5
2 Krl 2 Księga Królewska 6
2 Krn 2 Księga Kronik 6
Ne Księga Nehemiasza 6
Hi Księga Hioba 7
Ps Księga Psalmów 7
Prz Księga Przysłów 9
Koh Księga Koheleta 11
Iz Księga Izajasza 11
Jr Księga Jeremiasza 11
Lm Lamentacje 11
Ez Księga Ezechiela 11
Dn Księga Daniela 12
Jon Księga Jonasza 12
Na Księga Nahuma 12
So Księga Sofoniasza 12
Mt Ewangelia według św. Mateusza 12
Mk Ewangelia według św. Marka 15
Łk Ewangelia według św. Łukasza 15
J Ewangelia według św. Jana 16
Dz Dzieje Apostolskie 16
Rz List do Rzymian 17
1 Kor 1 List do Koryntian 19
2 Kor 2 List do Koryntian 20
Ga List do Galatów 21
Ef List do Efezjan 21
Flp List do Filipian 22
Kol List do Kolosan 23
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 23
2 Tes 2 List do Tesaloniczan 24
1 Tm 1 List do Tymoteusza 24
2 Tm 2 List do Tymoteusza 24
Tt List do Tytusa 24
Hbr List do Hebrajczyków 25
Jk List św. Jakuba Apostoła 26
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 27
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 28
1 J 1 List św. Jana Apostoła 28
Jud List Judy 29
Ap Apokalipsa św. Jana 29

Księga Rodzaju

Rdz 4,5–8.11–12

Lekcja 11: s. 4, 6, 7, 14

5 na Kaina zaś i na jego ofiarę nie chciał patrzeć.
Smuciło to Kaina bardzo i chodził z ponurą
twarzą. 6 Pan zapytał Kaina: Dlaczego jesteś
smutny i dlaczego twarz twoja jest ponura? 7
Przecież gdybyś postępował dobrze, miałbyś
twarz pogodną; jeżeli zaś nie będziesz dobrze
postępował, grzech leży u wrót i czyha na ciebie,
a przecież ty masz nad nim panować. 8 Rzekł Kain
do Abla, brata swego: Chodźmy na pole. A gdy
byli na polu, Kain rzucił się na swego brata Abla i
zabił go.

11 Bądź więc teraz przeklęty na tej roli, która
rozwarła swą paszczę, aby wchłonąć krew brata
twego, przelaną przez ciebie. 12 Gdy rolę tę
będziesz uprawiał, nie da ci już ona więcej plonu.
Tułaczem i zbiegiem będziesz na ziemi!

Rdz 27,30–41

Lekcja 11: s. 10

30 Gdy Izaak wypowiedział swe błogosławieństwo
nad Jakubem i gdy ten tylko co odszedł od niego,
wrócił z łowów brat Jakuba, Ezaw. 31 I on także
przyrządził ulubioną potrawę ojca, zaniósł mu ją i
rzekł do niego: Podnieś się mój ojcze, i jedz to, co
twój syn upolował, abyś mi udzielił
błogosławieństwa! 32 Izaak go zapytał: Kto ty
jesteś? A on odpowiedział: Jam syn twój
pieroworodny, Ezaw! 33 Izaak bardzo się
zatrwożył i rzekł: Kim więc był ten, który
upolował zwierzynę i przyniósł mi, a ja jadłem z
niej, zanim ty wróciłeś, i pobłogosławiłem mu?
Przecież to on otrzymał błogosławieństwo! 34 Gdy
Ezaw usłyszał te słowa swojego ojca, podniósł
głośny pełen goryczy lament, i rzekł do ojca: Daj i
mnie błogosławieństwo, mój ojcze!

35 Izaak powiedział: Przyszedł podstępnie brat
twój i zabrał twoje błogosławieństwo! 36 A wtedy
Ezaw: Nie darmo dano mu imię Jakub!
Dwukrotnie mnie już podszedł: pozbawił mnie
mego przywileju pierworodztwa, a teraz odebrał
za mnie błogosławieństwo! 37 Izaak na te słowa
odrzekł Ezawowi: Skoro uczyniłem go twoim
panem, wszystkich zaś jego krewnych - jego
sługami, i zapewniłem mu obfitość zboża oraz
moszczu, to cóż mogę dla ciebie uczynić, mój
synu? 38 Lecz Ezaw rzekł do ojca: Czyż miałbyś
tylko jedno błogosławieństwo, mój ojcze?
Pobłogosław także i mnie, ojcze mój! I Ezaw
rozpłakał się w głos. 39 Na to Izaak taką dał mu
odpowiedź: Nie będzie żyzny kraj, w którym
zamieszkasz, bo nie będzie tam rosy z nieba.

40 Z miecza żyć będziesz i będziesz sługą twego
brata! A gdy pragnienie wolności owładnie tobą,
zrzucisz jego jarzmo z twej szyi. 41 Ezaw
znienawidził Jakuba z powodu błogosławieństwa,
które otrzymał od ojca, i taki powziął zamiar: Gdy
nadejdą dni żałoby po moim ojcu, zabiję mojego
brata Jakuba.

Rdz 39,7–9

Lekcja 11: s. 8

7 Po tych wydarzeniach zwróciła na niego uwagę
żona jego pana i rzekła do niego: Połóż się ze
mną. 8 On jednak nie zgodził się i odpowiedział
żonie swego pana: Pan mój o nic się nie troszczy,
odkąd jestem w jego domu, bo cały swój majątek
oddał mi we władanie. 9 On sam nie ma w swym
domu większej władzy niż ja i niczego mi nie
wzbrania, wyjąwszy ciebie, ponieważ jesteś jego
żoną. Jakże więc mógłbym uczynić tak wielką
niegodziwość i zgrzeszyć przeciwko Bogu?

Rdz 49,5–7

Lekcja 11: s. 4, 7

5 Symeon i Lewi, bracia, narzędziami gwałtu były
ich miecze. 6 Do ich zmowy się nie przyłączę, z ich
knowaniem nie złączę mej sławy, gdyż w gniewie
swym mordowali ludzi i w swej swawoli kaleczyli
bydło. 7 Przeklęty ten ich gniew, gdyż był
gwałtowny, i ich zawziętość, gdyż była
okrucieństwem! Rozproszę ich więc w Jakubie i
rozdrobnię ich w Izraelu.

Księga Wyjścia

Wj 4,14

Lekcja 11: s. 6

14 I rozgniewał się Pan na Mojżesza, mówiąc: Czyż
nie masz brata twego Aarona, lewity? Wiem, że
on ma łatwość przemawiania. Oto teraz wyszedł
ci na spotkanie, a gdy cię ujrzy, szczerze się
ucieszy.

Wj 15,23–25

Lekcja 11: s. 10

23 I przybyli potem do miejscowości Mara, i nie
mogli pić wód, gdyż były gorzkie; przeto nadano
temu miejscu nazwę Mara. 24 Szemrał lud przeciw
Mojżeszowi i mówił: Cóż będziemy pili? 25 Mojżesz
wołał do Pana, a Pan wskazał mu drewno. Wrzucił
on je do wody, i stały się wody słodkie. Tam Pan
ustanowił dla niego prawa i rozporządzenia i tam
go doświadczał.

Wj 16,20

Lekcja 11: s. 6

20 Niektórzy nie posłuchali Mojżesza i pozostawili
trochę na następne rano. Jednak tworzyły się
robaki i nastąpiło gnicie. I rozgniewał się na nich
Mojżesz.

Wj 20,5

Lekcja 11: s. 4

5 Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz
im służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg, jestem
Bogiem zazdrosnym, który karze występek ojców
na synach do trzeciego i czwartego pokolenia
względem tych, którzy Mnie nienawidzą.

Wj 22,24

Lekcja 11: s. 6

24 Jeśli pożyczysz pieniądze ubogiemu z mojego
ludu, żyjącemu obok ciebie, to nie będziesz
postępował wobec niego jak lichwiarz i nie
karzesz mu płacić odsetek.

Księga Kapłańska

Kpł 10,16–20

Lekcja 11: s. 6

16 Mojżesz wypytywał o kozła ofiary przebłagalnej
i okazało się, że został spalony. Wtedy rozgniewał
się na pozostałych synów Aarona, to jest na
Eleazara i Itamara, i powiedział do nich: 17
Dlaczego nie spożyliście ofiary przebłagalnej w
miejscu poświęconym? Przecież ona jest rzeczą
bardzo świętą. On dał ją wam, abyście zgładzili
winę społeczności, abyście przebłagali za nich
Pana. 18 Krew jej nie była wniesiona do Miejsca
Świętego. A więc winniście byli spożyć ją w
Miejscu Świętym, tak jak mi nakazano. 19 Wtedy
Aaron powiedział do Mojżesza: Oto dzisiaj oni
złożyli ofiarę przebłagalną i ofiarę całopalną
przed Panem i taka rzecz mnie spotkała! Gdybym
dzisiaj jadł ofiarę przebłagalną, czy Pan uznałby
to za dobre? 20 Mojżesz wysłuchał tej odpowiedzi i
uznał ją za dobrą.

Kpł 11,45

Lekcja 11: s. 6

45 Bo Ja jestem Pan, który wyprowadził was z
ziemi egipskiej, abym był waszym Bogiem.
Bądźcie więc świętymi, bo Ja jestem święty!

Księga Liczb

Lb 11,33

Lekcja 11: s. 6

33 Mięso jeszcze było między ich zębami, jeszcze
nie przeżute, gdy już zapalił się gniew Pana
przeciw ludowi i uderzył go Pan wielką plagą.

Lb 25,4

Lekcja 11: s. 4, 6

4 I rzekł Pan do Mojżesza: Zbierz wszystkich
[winnych] przywódców ludu i powieś ich dla Pana
wprost słońca, a wtedy odwróci się zapalczywość
gniewu Pana od Izraela.

Lb 32,10–15

Lekcja 11: s. 6

10 Tego dnia zapłonął Pan gniewem i przysiągł: 11
Mężowie, którzy wyszli z Egiptu w wieku od
dwudziestu lat wzwyż, nie zobaczą kraju, który
poprzysiągłem dać Abrahamowi, Izaakowi i
Jakubowi; nie okazali mi bowiem pełnego
posłuszeństwa; 12 oprócz Kaleba, syna Jefunnego
Kenizyty, i Jozuego, syna Nuna, którzy okazali
Panu pełne posłuszeństwo. 13 Wtedy rozgniewał
się Pan na Izraela i sprawił, że błąkał się on po
pustyni przez czterdzieści lat, póki nie wymarło
pokolenie, które uczyniło to, co jest złe w oczach
Pana. 14 A teraz stanęliście zamiast przodków
waszych jako grzeszne potomstwo, by
spotęgować gniew Pana przeciw Izraelowi.

15 Gdy Mu się znowu sprzeciwicie, pozostawi was
dalej na pustyni, i wy będziecie winni zguby
całego ludu.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 21,18.20

Lekcja 11: s. 10

18 Jeśli ktoś będzie miał syna nieposłusznego i
krnąbrnego, nie słuchającego upomnień ojca ani
matki, tak że nawet po upomnieniach jest im
nieposłuszny,

20 i powiedzą starszym miasta: Oto nasz syn jest
nieposłuszny i krnąbrny, nie słucha naszego
upomnienia, oddaje się rozpuście i pijaństwu.

Pwt 29,14–21.24–28

Lekcja 11: s. 6

14 ale z każdym, który tu stoi z wami dzisiaj w obliczu Pana, Boga naszego, i z każdym, kogo tu dzisiaj nie ma z nami. 15 Wy wiecie, z kim mieszkaliśmy w Egipcie i jak szliśmy między narodami, wśród których droga nam wypadła. 16 Widzieliśmy ich obrzydliwości, ich posągi z drzewa i kamienia, ze srebra i złota, które są u nich. 17 Niech nie będzie między wami żadnego mężczyzny ani kobiety, ani rodu, ani pokolenia, którego by serce się odwróciło od Pana, Boga waszego, idąc służyć bogom tych narodów. Niech nie będzie między wami korzenia, wydającego truciznę lub piołun. 18 A gdyby ktoś, słysząc słowa tego przekleństwa, pochlebiał sobie w sercu mówiąc: Będę miał pokój, nawet chodząc w uporze mego serca - w ten sposób sprowadzając zgubę na ziemię tak nawodnioną, jak i suchą -

19 nie zechce mu Pan przebaczyć, bo już rozpaliły się gniew i zazdrość Pana przeciwko temu człowiekowi; spadną na niego wszystkie przekleństwa zapisane w tej księdze, a Pan wymaże jego imię spod nieba. 20 Pan go wyłączy na jego nieszczęście ze wszystkich pokoleń Izraela, stosownie do wszystkich przekleństw tego przymierza, zapisanych w księdze tego Prawa. 21 Wtedy przyszłe pokolenie, wasi synowie, którzy po was powstaną, i obcy, który przybędzie z dalekiej krainy, widząc plagi tej ziemi i choroby, które na nią Pan ześle, powiedzą:

24 I odpowiedzą: Bo opuścili przymierze Pana, Boga ich przodków, zawarte z nimi, kiedy ich wyprowadził z ziemi egipskiej, 25 a poszli służyć obcym bogom i oddawać im pokłon - bogom nieznanym, których On im nie przydzielił - 26 i zapalił się gniew Pana przeciw tej ziemi, sprowadzając na nich wszystkie przekleństwa, zapisane w tej księdze. 27 Wyrwał ich Pan z ich ziemi z gniewem, zapalczywością i wielkim oburzeniem, i wygnał ich do obcej ziemi, jak to jest dzisiaj. 28 Rzeczy ukryte należą do Pana, Boga naszego, a rzeczy objawione - do nas i do naszych synów na wieki, byśmy wykonali wszystkie słowa tego Prawa.

Pwt 31,27

Lekcja 11: s. 10

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

27 Ja bowiem znam wasz upór i twardy kark. Oto jak długo żyję z wami, opornie postępowaliście względem Pana. Cóż dopiero po mojej śmierci?

Pwt 32,16.19–22

Lekcja 11: s. 6

16 Bogami obcymi do zazdrości Go pobudzają i gniewają obrzydliwościami.

19 Zobaczył to Pan i wzgardził, oburzony na własnych synów i córki. 20 i rzekł: Odwrócę od nich oblicze, zobaczę ich koniec, gdyż są narodem niestałym, dziećmi, w których nie ma wierności. 21 Mnie do zazdrości pobudzili nie-bogiem, rozjątrzyli Mnie swymi czczymi bożkami; i Ja ich do zazdrości pobudzę nie-ludem, rozjątrzę ich głupim narodem. 22 Zapłonął żar mego gniewu, co sięga do głębin Szeolu, pożera ziemię z plonami, podwaliny gór zapala.

Księga Jozuego

Joz 23,16

Lekcja 11: s. 6

16 Jeśli rzeczywiście przestąpicie przymierze, które Pan, Bóg wasz, zawarł z wami, i jeśli pójdziecie służyć obcym bogom i będziecie oddawać im pokłon, wtedy gniew Pana zapali się przeciw wam i z tej pięknej ziemi, którą wam dał, rychło znikniecie.

1 Księga Samuela

1 Sm 11,6

Lekcja 11: s. 6

6 Opanował wtedy Saula Duch Boży, gdy słuchał tych słów, i wpadł w wielki gniew.

1 Sm 15,23

Lekcja 11: s. 10

23 Bo opór jest jak grzech wróżbiarstwa, a krnąbrność jak złość bałwochwalstwa. Ponieważ wzgardziłeś nakazem Pana, odrzucił cię On jako króla.

1 Sm 16,7

Lekcja 11: s. 5, 15, 16

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

7 Pan jednak rzekł do Samuela: Nie zważaj ani na jego wygląd, ani na wysoki wzrost, gdyż nie wybrałem go, nie tak bowiem człowiek widzi <jak widzi Bóg>, bo człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na serce.

1 Sm 18,7–9

Lekcja 11: s. 6

7 I zaśpiewały kobiety wśród grania i tańców:
Pobił Saul tysiące, a Dawid dziesiątki tysięcy. 8 A
Saul bardzo się rozgniewał, bo nie podobały mu
się te słowa. Mówił: Dawidowi przyznały
dziesiątki tysięcy, a mnie tylko tysiące. Brak mu
tylko królowania. 9 I od tego dnia patrzył Saul na
Dawida zazdrosnym okiem.

1 Sm 20,30–34

Lekcja 11: s. 4, 6, 7

30 Saul rozgniewał się bardzo na Jonatana i rzekł
mu: O, synu kobiety przewrotnej! Alboż to ja nie
wiem, że wybrałeś sobie syna Jessego na hańbę
swoją i na hańbę łona swej matki? 31 Jak długo
bowiem będzie żył na ziemi syn Jessego, nie
ostoisz się ani ty, ani twoje królowanie. Zaraz
więc poślij i przyprowadź go do mnie, gdyż musi
umrzeć. 32 Odpowiedział Jonatan ojcu swemu,
Saulowi, pytaniem: Dlaczego ma umierać? Cóż
uczynił? 33 Wtedy Saul rzucił za nim dzidą, aby go
przebić. W ten sposób poznał Jonatan, że taki jest
zamiar ojca, by Dawida uśmiercić. 34 Jonatan
podniósł się od stołu pełen gniewu. W tym drugim
dniu miesiąca nie tknął posiłku, gdyż bardzo się
zmartwił o Dawida, że ojciec jego tak go zelżył.

1 Sm 22,2

Lekcja 11: s. 10

2 Zgromadzili się też wokół niego wszelkiego
rodzaju uciśnieni i ci, którzy ścigani byli przez
wierzycieli, i ci, którym było ciężko na duszy, a on
stał się dla nich przywódcą. Tak przyłączyło się
do niego około czterystu ludzi.

1 Sm 30,1–6

Lekcja 11: s. 10

1 Kiedy Dawid wracał razem ze swymi ludźmi do
Siklag w trzecim dniu, Amalekici tymczasem
najechali na Negeb i na Siklag. Siklag zdobyli i
strawili ogniem. 2 Zabrali do niewoli kobiety,
które w nim były, i wszystko od najmniejszego do
największego, nie zabili jednak nikogo, lecz
uprowadzili ze sobą, i odeszli z powrotem. 3 Kiedy
więc Dawid ze swymi ludźmi powrócił do miasta,
było ono już spalone, a żony ich, synów i córki
uprowadzono. 4 Dawid i lud, który był przy nim,
podnieśli głos i płakali tak długo, aż im brakło sił
do płaczu. 5 Zabrano do niewoli także obydwie
żony Dawida: Achinoam z Jizreel i Abigail, dawną
żonę Nabala z Karmelu.

6 Dawid więc znalazł się w wielkim utrapieniu,
gdyż lud chciał go nawet ukamienować. Wszyscy
bowiem popadli w smutek z powodu utraty synów
i córek. Dawid zaś doznał umocnienia od Pana,
Boga swego.

1 Księga Królewska

1 Krl 11,9

Lekcja 11: s. 6

9 Pan rozgniewał się więc na Salomona za to, że
jego serce odwróciło się od Pana, Boga
izraelskiego. Dwukrotnie mu się ukazał

1 Krl 13,20–26

Lekcja 11: s. 10

20 A gdy oni siedzieli przy stole, wówczas Pan
skierował słowo do proroka, który go zawrócił z
drogi. 21 Zawołał on do męża Bożego, przybyłego z
Judy: Tak mówi Pan: Za to, że sprzeniewierzyłeś
się słowom Pana i nie spełniłeś polecenia, które ci
dał Pan, Bóg twój, 22 gdyż powróciłeś i spożyłeś
chleb oraz napiłeś się wody w tym miejscu, o
którym ci powiedział: Nie jedz tam chleba i nie pij
wody! - twój trup nie wejdzie do grobu twoich
przodków. 23 Kiedy już zjedli chleb i napili się
wody, osiodłał osła owemu prorokowi, którego
zawrócił z drogi. 24 A gdy ów odjechał, na drodze
napadł na niego lew i zabił go. Trup jego leżał
porzucony na drodze, a koło niego stał osioł.
Również i ów lew stał koło trupa.

25 Po upływie pewnego czasu przechodzili ludzie i
ujrzawszy trupa porzuconego na drodze oraz lwa
stojącego koło trupa, przyszli i powiedzieli o tym
w mieście, w którym ów stary prorok mieszkał. 26
Gdy dowiedział się o tym prorok, który zawrócił
go z drogi, powiedział: To jest mąż Boży, który
sprzeniewierzył się słowom Pana, i dlatego Pan
zesłał na niego lwa, aby go rozszarpał i zabił,
według zapowiedzianego mu wyroku przez Pana.

2 Księga Królewska

2 Krl 5,10–14

Lekcja 11: s. 4

10 Elizeusz zaś kazał mu przez posłańca
powiedzieć: Idź, obmyj się siedem razy w
Jordanie, a ciało twoje będzie takie jak
poprzednio i staniesz się czysty! 11 Rozgniewał się
Naaman i odszedł ze słowami: Przecież myślałam
sobie: Na pewno wyjdzie, stanie, następnie
wezwie imienia Pana, Boga swego, poruszywszy
ręką nad miejscem chorym i odejmie trąd. 12 Czyż
Abana i Parpar, rzeki Damaszku, nie są lepsze od
wszystkich wód Izraela? Czyż nie mogłem się w
nich wykąpać i być oczyszczonym? Pełen gniewu
zawrócił, by odejść. 13 Lecz słudzy jego przybliżyli
się i przemówili do niego tymi słowami: Gdyby
prorok kazał ci spełnić coś trudnego, czy byś nie
wykonał? O ileż więc bardziej, jeśli ci powiedział:
Obmyj się, a będziesz czysty? 14 Odszedł więc
Naaman i zanurzył się siedem razy w Jordanie,
według słowa męża Bożego, a ciało jego na
powrót stało się jak ciało małego dziecka i został
oczyszczony.

2 Krl 13,19

Lekcja 11: s. 6

19 Wtedy mąż Boży rozgniewał się na niego i rzekł:
Trzeba było uderzyć pięć albo sześć razy! Wtedy
byś pokonał Aram doszczętnie, teraz zaś
pokonasz Aram tylko trzy razy!

2 Krl 22,13

Lekcja 11: s. 6

13 Idźcie poradzić się Pana co do mnie, co do ludu
i całego pokolenia Judy w związku ze słowami
tejże znalezionej księgi. Bo wielki gniew Pański
zapłonął przeciwko nam z tego powodu,
przodkowie nasi nie słuchali słów tejże księgi, by
spełnić wszystko, co jest w niej napisane.

2 Księga Kronik

2 Krn 26,16–23

Lekcja 11: s. 4

16 A kiedy stał się potężny, uniosło się jego serce,
aż uległo zepsuciu. Wykroczył przeciw Panu,
Bogu swemu, wszedł bowiem do świątyni
Pańskiej, aby złożyć ofiarę kadzielną na ołtarz
kadzenia. 17 Wszedł za nim kapłan Azariasz, a z
nim osiemdziesięciu odważnych kapłanów
Pańskich. 18 Powstali przeciw królowi Ozjaszowi i
powiedzieli mu: Ozjaszu, nie do ciebie należy
składanie ofiar kadzielnych Panu, lecz do
kapłanów. Są oni synami Aarona, na to
poświęconymi, aby składać ofiary kadzielne.
Wyjdź z miejsca świętego, boś się sprzeniewierzył
i nie przyniesie ci to chwały u Pana. 19 Wówczas
Ozjasz zapałał gniewem, a w jego ręku była
jeszcze kadzielnica. Gdy pałał gniewem na
kapłanów, ukazał się na jego czole trąd, wobec
kapłanów w świątyni Pańskiej, przed ołtarzem
kadzenia.

20 Najwyższy kapłan Azariasz i wszyscy inni
kapłani zwrócili się do niego: a oto miał on trąd
na czole. Natychmiast więc wypędzili go stamtąd.
On sam nawet się spieszył do wyjścia, bo dotknął
go Pan. 21 I pozostał król Ozjasz trędowaty aż do
dnia swej śmierci, i mieszkał w domu
odosobnienia, bo wykluczony został ze świątyni
Pańskiej, podczas gdy Jotam, jego syn, zarządzał
pałacem królewskim i sądził lud. 22 Pozostałe zaś
dzieje Ozjasza, pierwsze i ostatnie, są opisane
przez proroka Izajasza, syna Amosa. 23 I spoczął
Ozjasz ze swymi przodkami, i pochowano go z
jego przodkami na polu obok grobu królów.
Mówiono bowiem: On był trędowaty. Syn jego
Jotam został w jego miejsce królem.

2 Krn 28,11

Lekcja 11: s. 4

11 Posłuchajcie mnie teraz: Odeślijcie jeńców,
których wzięliście spośród waszych braci, bo
inaczej spadnie na was płonący gniew Pański.

Księga Nehemiasza

Ne 5,6

Lekcja 11: s. 6

6 I rozgniewałem się bardzo, gdy usłyszałem ich
lament i te słowa.

Ne 9,17.26

Lekcja 11: s. 6, 7, 9, 10

17 I uchylali się od posłuszeństwa i nie pamiętali o
cudach, któreś dla nich uczynił. Byli twardego
karku i uwzięli się, by wrócić do niewoli swej w
Egipcie. Lecz Ty jesteś Bogiem przebaczenia,
jesteś łaskawy i miłosierny, cierpliwy i wielkiej
dobroci; i nie opuściłeś ich.

26 Potem byli oporni i zbuntowali się przeciw
Tobie, i wzgardzili Twoim Prawem. Zabili
proroków Twoich, którzy ich przestrzegali, aby
ich nawrócić do Ciebie; i popełnili wielkie
bluźnierstwa.

Księga Hioba

Hi 34,10

Lekcja 11: s. 6

10 Więc posłuchajcie, rozumni mężowie: Bóg jest
daleki od grzechu, Wszechmocny - od
nieprawości.

Hi 42,5–6

Lekcja 11: s. 16

5 Dotąd Cię znałem ze słyszenia, obecnie ujrzałem
Cię wzrokiem, 6 stąd odwołuję, co powiedziałem,
kajam się w prochu i w popiele.

Księga Psalmów

Ps 1,1

Lekcja 11: s. 14

1 Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą
występnych, nie wchodzi na drogę grzeszników i
nie siada w kole szyderców,

Ps 7,12

Lekcja 11: s. 4

12 Bóg - Sędzia sprawiedliwy, Bóg codziennie
pałający gniewem.

Ps 19,15

Lekcja 11: s. 4, 5

15 Niech znajdą uznanie słowa ust moich i myśli
mego serca u Ciebie, Panie, moja Skało i mój
Zbawicielu!

Ps 23,1–6

Lekcja 11: s. 13

1 Psalm. Dawidowy. Pan jest moim pasterzem, nie
brak mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych
pastwiskach. Prowadzi mnie nad wody, gdzie
mogę odpocząć: 3 orzeźwia moją duszę. Wiedzie
mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na
swoje imię. 4 Chociażbym chodził ciemną doliną,
zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną. Twój kij i
Twoja laska są tym, co mnie pociesza. 5 Stół dla
mnie zastawiasz wobec mych przeciwników;
namaszczasz mi głowę olejkiem; mój kielich jest
przeobfity.

6 Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez
wszystkie dni mego życia i zamieszkam w domu
Pańskim po najdłuższe czasy.

Ps 24,1

Lekcja 11: s. 15

1 Dawidowy. Psalm. Do Pana należy ziemia i to, co
ją napełnia, świat i jego mieszkańcy.

Ps 30,6

Lekcja 11: s. 6

6 Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, a
Jego łaskawość - przez całe życie. Płacz
nadchodzi z wieczora, a rankiem okrzyki radości.

Ps 37,1–40

Lekcja 11: s. 2, 6, 7, 13, 15

1 Dawidowy. Nie unoś się gniewem z powodu
złoczyńców ani nie zazdrość niesprawiedliwym, 2
bo znikną tak prędko jak trawa i zwiędną jak
świeża zieleń. 3 Miej ufność w Panu i postępuj
dobrze, mieszkaj w ziemi i zachowaj wierność. 4
Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia twego
serca. 5 Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On
sam będzie działał

6 i sprawi, że twoja sprawiedliwość zabłyśnie jak
światło, a słuszność twoja - jak południe. 7
Upokórz się przed Panem i Jemu zaufaj! Nie
oburzaj się na tego, komu się szczęści w drodze,
na człowieka, co obmyśla zasadzki. 8 Zaprzestań
gniewu i porzuć zapalczywość; nie oburzaj się: to
wiedzie tylko ku złemu. 9 Złoczyńcy bowiem
wyginą, a ufający Panu posiądą ziemię. 10 Jeszcze
chwila, a nie będzie przestępcy: spojrzysz na jego
miejsce, a już go nie będzie.

11 Natomiast pokorni posiądą ziemię i będą się
rozkoszować wielkim pokojem. 12 Przeciw
sprawiedliwemu zło knuje występny i zgrzyta na
niego zębami. 13 Pan śmieje się z niego, bo widzi,
że jego dzień nadchodzi. 14 Występni dobywają

miecza, łuk swój napinają, by powalić biedaka i nieszczęśliwego, by zabić tych, których droga jest prosta. [15] Ich miecz przeszyje własne ich serca, a ich łuki zostaną złamane.

[16] Lepsza jest odrobina, którą ma sprawiedliwy, niż wielkie bogactwo występnych, [17] bo ramiona występnych będą połamane, a sprawiedliwych Pan podtrzymuje. [18] Pan zna dni nienagannych, a ich dziedzictwo trwać będzie na wieki; [19] w czasie klęski nie zaznają wstydu, a we dni głodu będą syci. [20] Występni natomiast poginą; wrogowie Pana jak krasa łąk zwiędną, jak dym się rozwieją.

[21] Występny pożycza, ale nie zwraca, a sprawiedliwy lituje się i obdarza. [22] Błogosławieni przez Pana posiądą ziemię, przeklęci przez Niego będą wyniszczeni. [23] Pan umacnia kroki człowieka i w jego drodze ma upodobanie. [24] A choćby upadł, to nie będzie leżał, bo rękę jego Pan podtrzymuje. [25] Byłem dzieckiem i jestem już starcem, a nie widziałem sprawiedliwego w opuszczeniu ani potomstwa jego, by o chleb żebrało.

[26] Lituje się on w każdym czasie i pożycza; potomstwo jego stanie się błogosławieństwem. [27] Odstąp od złego, czyń dobro, abyś mógł mieszkać na wieki, [28] bo Pan miłuje sprawiedliwość i nie opuszcza swych świętych; nikczemni wyginą, a potomstwo występnych będzie wytępione. [29] Sprawiedliwi posiądą ziemię i będą mieszkać na niej na zawsze. [30] Usta sprawiedliwego głoszą mądrość i język jego mówi to, co słuszne.

[31] Prawo jego Boga jest w jego sercu, a jego kroki się nie zachwieją. [32] Występny czatuje na sprawiedliwego i usiłuje go zabić, [33] lecz Pan nie zostawia go w jego ręku i nie pozwala skazać, gdy stanie przed sądem. [34] Miej nadzieję w Panu i strzeż Jego drogi, a On cię wyniesie, abyś posiadł ziemię; zobaczysz zagładę występnych. [35] Widziałem, jak występny się pysznił i rozpierał się jak cedr zielony.

[36] Przeszedłem obok, a już go nie było; szukałem go, lecz nie można było go znaleźć. [37] Strzeż uczciwości, przypatruj się prawości, bo w końcu osiągnie [ten] człowiek pomyślność. [38] Wszyscy zaś grzesznicy będą wyniszczeni, potomstwo występnych wyginie. [39] Zbawienie sprawiedliwych pochodzi od Pana; On ich ucieczką w czasie utrapienia. [40] Pan ich wspomaga, wyzwala; wyzwala ich od występnych i zachowuje, do Niego bowiem się uciekają.

Ps 51,3–6

Lekcja 11: s. 13

[3] Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości, w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość! [4] Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego! [5] Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną. [6] Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i uczyniłem, co złe jest przed Tobą, tak że się okazujesz sprawiedliwym w swym wyroku i prawym w swoim osądzie.

Ps 64,2–5

Lekcja 11: s. 10

[2] Boże, słuchaj głosu mego, gdy się żalę; zachowaj me życie od strachu przed wrogiem. [3] Chroń mnie przed gromadą złoczyńców i przed zgrają źle postępujących. [4] Oni ostrzą jak miecz swe języki, a gorzkie słowa kierują jak strzały, [5] by ugodzić niewinnego z ukrycia, znienacka strzelają, wcale się nie boją.

Ps 66,18

Lekcja 11: s. 9

[18] Gdybym w mym sercu zamierzał nieprawość, Pan by mnie nie wysłuchał.

Ps 78,21–22.38.49–50

Lekcja 11: s. 6

[21] Toteż gdy Pan usłyszał, zapalił się gniewem, i ogień rozgorzał przeciw Jakubowi, <i gniew jeszcze powstał przeciw Izraelowi>, [22] że nie uwierzyli w Boga i nie zaufali Jego pomocy.

[38] On jednak litując się odpuszczał winę, a nie wytracał, i często odwracał swój gniew, i nie pobudzał całej swej zapalczywości.

[49] Zesłał na nich żar swojego gniewu: oburzenie, zapalczywość i udrękę - orszak zwiastunów klęski. [50] Otworzył drogę dla swego gniewu: nie zachował ich od śmierci, ich życie wydał zarazie.

Ps 84,12–13

Lekcja 11: s. 2

[12] Bo Pan Bóg jest słońcem i tarczą: Pan hojnie darzy łaską i chwałą, nie odmawia dobrodziejstw postępującym nienagannie. [13] Panie Zastępów, szczęśliwy człowiek, który ufa Tobie!

Ps 86,15

Lekcja 11: s. 6, 7, 9

[15] Ale Ty, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i łaskawym, nieskorym do gniewu, bardzo łagodnym i wiernym.

Ps 90,7

Lekcja 11: s. 6

7 Zaiste, Twój gniew nas niszczy, trwoży nas Twe oburzenie.

Ps 103,8–14

Lekcja 11: s. 6, 9

8 Miłosierny jest Pan i łaskawy, nieskory do gniewu i bardzo łagodny. 9 Nie wiedzie sporu do końca i nie płonie gniewem na wieki. 10 Nie postępuje z nami według naszych grzechów ani według win naszych nam nie odpłaca. 11 Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak można jest Jego łaskawość dla tych, co się Go boją. 12 Jak jest odległy wschód od zachodu, tak daleko odsuwa od nas nasze występki.

13 Jak się lituje ojciec nad synami, tak Pan się lituje nad tymi, co się Go boją. 14 Wie On, z czego jesteśmy utworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem.

Ps 119,9.11.16.105.165

Lekcja 11: s. 9, 14, 15, 18, 19

9 Jak młodzieniec zachowa ścieżkę swą w czystości? - Przestrzegając słów Twoich.

11 W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie grzeszyć przeciw Tobie.

16 Będę się radował z Twych ustaw: słów Twoich nie zapomnę.

105 Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

165 Obfity pokój dla miłujących Twe Prawo, nie spotka [ich] żadne potknięcie.

Ps 121,1–8

Lekcja 11: s. 11

1 Pieśń stopni. Wznoszę swe oczy ku górom: Skądże nadejdzie mi pomoc? 2 Pomoc mi przyjdzie od Pana, co stworzył niebo i ziemię. 3 On nie pozwoli zachwiać się twej nodze ani się zdrzemnie Ten, który cię strzeże. 4 Oto nie zdrzemnie się ani nie zaśnie Ten, który czuwa nad Izraelem. 5 Pan cię strzeże, Pan twoim cieniem przy twym boku prawym.

6 Za dnia nie porazi cię słońce ni księżyc wśród nocy. 7 Pan cię uchroni od zła wszelkiego: czuwa nad twoim życiem. 8 Pan będzie strzegł twego wyjścia i przyjścia teraz i po wszystkie czasy.

Ps 145,8–9.17

Lekcja 11: s. 6, 11

8 Pan jest łagodny i miłosierny, nieskory do gniewu i bardzo łaskawy. 9 Pan jest dobry dla wszystkich i Jego miłosierdzie ogarnia wszystkie Jego dzieła.

17 Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.

Księga Przysłów

Prz 3,5–12.25–26

Lekcja 11: s. 13, 15, 17

5 Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na swoim rozsądku, 6 myśl o Nim na każdej drodze, a On twe ścieżki wyrówna. 7 Nie bądź mądrym we własnych oczach, Boga się bój, zła unikaj: 8 to ciału zapewni zdrowie, a pokrzepienie twym kościom. 9 Czcij Pana ofiarą z twego mienia i pierwocinami całego dochodu,

10 a twoje spichrze napełnią się zbożem i tłocznie przeleją się moszczem. 11 Upomnieniem Pańskim nie gardź, mój synu, nie odrzucaj ze wstrętem strofowań. 12 Bowiem karci Pan, kogo miłuje, jak ojciec syna, którego lubi.

25 Nagły strach cię nie przerazi ni klęska, gdy dotknie przewrotnych; 26 bo z tobą jest Pan, przed sidłem twą nogę ochroni.

Prz 9,6

Lekcja 11: s. 3

6 Odrzućcie głupotę i żyjcie, chodźcie drogą rozwagi!

Prz 10,12.18

Lekcja 11: s. 3, 13, 14

12 Nienawiść wznieca kłótnię, miłość wszelki błąd ukrywa.

18 Usta nieprawe nienawiść ujawnią, głupi, kto rozgłasza niesławę.

Prz 11,14

Lekcja 11: s. 15, 17

14 Z braku rządów naród upada, wybawienie, gdzie wielki doradca.

Prz 14,16–17.29

Lekcja 11: s. 3, 7, 8, 9

16 Mądry się boi, od złego ucieka, a głupi się unosi, czuje się pewnym. 17 Człowiek porywczy popełnia głupstwa, a przebiegły jest znienawidzony.

29 Łagodny - w rozwagę bogaty, porywczy ujawnia głupotę.

Prz 15,1.18.22

Lekcja 11: s. 7, 8, 9, 15, 16, 17

1 Odpowiedź łagodna uśmierza zapalczywość, słowo raniące pobudza do gniewu.

18 Człowiek gniewliwy wznieca kłótnie, a cierpliwy spory łagodzi.

22 Brak rady unicestwia zamiary, udają się one, gdzie wielu doradców.

Prz 16,9.32

Lekcja 11: s. 4, 5, 8, 16, 17

9 Serce człowieka obmyśla drogę, lecz Pan utwierdza kroki.

32 Cierpliwy jest lepszy niż mocny, opanowany - od zdobywcy grodu.

Prz 17,9.11

Lekcja 11: s. 10, 14

9 Kto szuka miłości, cudzy błąd tai; kto sprawę rozgłasza, poróżnia przyjaciół.

11 Zły szuka jedynie buntu, lecz zwiastun nieszczęścia będzie mu posłany.

Prz 18,13.15

Lekcja 11: s. 16

13 Odpowiedzieć, nim się wysłucha, uchodzi za głupotę i hańbę.

15 Serce rozumne zdobywa wiedzę, a ucho mądrych dąży do wiedzy.

Prz 19,11.19

Lekcja 11: s. 6, 7, 9

11 Rozważny człowiek nad gniewem panuje, a chwałą jego - zapomnienie uraz.

19 Za mocny gniew należy się grzywna, a chcąc go wyrwać, jeszcze go wzmożesz.

Prz 20,19

Lekcja 11: s. 14

19 Obmówca wyjawia sekrety, zatem nie obcuj z gadułą!

Prz 22,24–25

Lekcja 11: s. 7, 15

24 Nie wiąż się z człowiekiem gniewliwym, nie obcuj z człowiekiem porywczym, 25 byś do dróg jego nie przywykł i nie zgotował pułapki na swe życie.

Prz 24,16

Lekcja 11: s. 16

16 bo prawy siedmiokroć upadnie i wstanie, a występni w nieszczęściu upadną.

Prz 25,28

Lekcja 11: s. 2, 4, 5

28 Miastem odkrytym, bez murów, jest człowiek nieopanowany.

Prz 27,1–2.4.7.12.17

Lekcja 11: s. 7, 10, 13, 14, 15

1 Nie chwal się dniem jutrzejszym, bo nie wiesz, co dzień ci przyniesie. 2 Niech inny cię chwali - nie twe własne usta, ktoś obcy - nie własne twe wargi.

4 Gwałtowny jest gniew, zapalczywość - nieubłagana, a kto się ostoi przed zazdrością?

7 Kto syty - depcze po miodzie, głodnemu i gorycz jest słodka.

12 Rozważny zło widzi i kryje się, nierozważni tam idą i szkodę ponoszą.

17 Żelazo żelazem się ostrzy, a człowiek urabia charakter bliźniego.

Prz 28,13

Lekcja 11: s. 3

13 Nie zazna szczęścia, kto błędy swe ukrywa; kto je wyznaje, porzuca - ten miłosierdzia dostąpi.

Prz 29,8.11.22

Lekcja 11: s. 6, 7, 8, 9

8 Zuchwali miasto podniecą, a prawi gniew uspokoją.

11 Głupi ujawnia cały swój gniew, mądry go w końcu uśmierza.

22 Gniewliwy kłótnie wszczyna, zapalczywy mnoży grzechy.

Prz 30,32–33

Lekcja 11: s. 7, 13

32 Bezmyślnie uniosłeś się dumą? Po namyśle -
rękę na usta! 33 Bo uciskanie mleka daje masło,
uciskanie nosa wywoła krew, uciskanie gniewu -
wywoła kłótnie.

Księga Koheleta

Koh 4,9–10

Lekcja 11: s. 15

9 Lepiej jest dwom niż jednemu, gdyż mają dobry
zysk ze swej pracy. 10 Bo gdy upadną, jeden
podniesie drugiego. Lecz samotnemu biada, gdy
upadnie, a nie ma drugiego, który by go podniósł.

Koh 7,9.14

Lekcja 11: s. 7, 8, 9

9 Nie bądź pochopny w duchu do gniewu, bo
gniew przebywa w piersi głupców.

14 Gdy ci się dobrze wiedzie, ciesz się z tego, a
wiedzie ci się źle, wtedy to rozważ: zarówno
jedno jak i drugie sprawia Bóg, ponieważ
człowiek nie może dociec niczego zgoła, co
będzie potem.

Księga Izajasza

Iz 5,20–21

Lekcja 11: s. 5, 10

20 Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro
złem, którzy zamieniają ciemności na światło, a
światło na ciemności, którzy przemieniają gorycz
na słodycz, a słodycz na gorycz! 21 Biada tym,
którzy się uważają za mądrych i są sprytnymi we
własnym mniemaniu!

Iz 30,9.27

Lekcja 11: s. 6, 10

9 Że jest to naród buntowniczy, synowie kłamliwi,
synowie, którzy nie chcą słuchać Prawa
Pańskiego,

27 Oto imię Pana przychodzi z daleka, gniew Jego
rozgorzał, przygniatający Jego ciężar; Jego wargi
pełne są wzburzenia, Jego język jak pożerający
ogień.

Iz 55,7–9

Lekcja 11: s. 5

7 Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek
nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do
Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga
naszego, gdyż hojny jest w przebaczaniu. 8 Bo
myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze
drogi moimi drogami - wyrocznia Pana. 9 Bo jak
niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad
waszymi drogami i myśli moje - nad myślami
waszymi.

Księga Jeremiasza

Jr 5,23

Lekcja 11: s. 10

23 Naród ten ma serce oporne i buntownicze; stają
się oni odszczepieńcami i odchodzą.

Jr 17,9

Lekcja 11: s. 16

9 Serce jest zdradliwsze niż wszystko inne i
niepoprawne - któż je zgłębi?

Lamentacje

Lm 3,42–43

Lekcja 11: s. 6

42 myśmy grzesznicy - odstępcy: A Ty nie
przebaczyłeś. 43 Odziałeś się w gniew, by nas
ścigać, zabijałeś, nie miałeś litości.

Księga Ezechiela

Ez 2,5–8

Lekcja 11: s. 10

5 A oni czy będą słuchać, czy też zaprzestaną - są
bowiem ludem opornym - przecież będą wiedzieli,
że prorok jest wśród nich. 6 A ty, synu człowieczy,
nie bój się ich ani się nie lękaj ich słów, nawet
gdyby wokół ciebie były osty i ciernie i gdybyś się
znalazł wśród skorpionów. Nie obawiaj się ich
słów ani się nie lękaj ich twarzy, bo to lud oporny.
7 Przekażesz im moje słowa: czy będą słuchać, czy
też zaprzestaną, bo przecież są buntownikami. 8
Ty więc, synu człowieczy, słuchaj tego, co ci
powiem. Nie opieraj się, jak ten lud zbuntowany.
Otwórz usta swoje i zjedz, co ci podam.

Ez 18,20

Lekcja 11: s. 5, 17

20 Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani ojciec - za winę swego syna. Sprawiedliwość sprawiedliwego jemu zostanie przypisana, występek zaś występnego na niego spadnie.

Ez 44,6

Lekcja 11: s. 10

6 Mów do <domu> opornego, domu Izraela: Tak mówi Pan Bóg: Teraz jest dosyć wszystkich waszych okropności, domu Izraela!

Księga Daniela

Dn 9,16

Lekcja 11: s. 6

16 Panie, według Twojego miłosierdzia, niech ustanie Twój zapalczywy gniew nad Twoim miastem, Jerozolimą, nad Twoją świętą górą. Bo z powodu naszych grzechów i przewinień naszych przodków stała się Jerozolima i Twój naród przedmiotem szyderstwa u wszystkich wokół nas.

Księga Jonasza

Jon 4,1–11

Lekcja 11: s. 4

1 Nie podobało się to Jonaszowi i oburzył się. 2 Modlił się przeto do Pana i mówił: Proszę, Panie, czy nie to właśnie miałem na myśli, będąc jeszcze w moim kraju? Dlatego postanowiłem uciec do Tarszisz, bo wiem, żeś Ty jest Bóg łagodny i miłosierny, cierpliwy i pełen łaskawości, litujący się nad niedolą. 3 Teraz Panie, zabierz, proszę, duszę moją ode mnie, albowiem lepsza dla mnie śmierć niż życie. 4 Pan odrzekł: Czy uważasz, że słusznie jesteś oburzony? 5 Jonasz wyszedł z miasta, zatrzymał się po jego stronie wschodniej, tam uczynił sobie szałas i usiadł w cieniu, aby widzieć, co się będzie działo w mieście.

6 A Pan Bóg sprawił, że krzew rycynusowy wyrósł nad Jonaszem po to, by cień był nad jego głową i żeby mu ująć jego goryczy. Jonasz bardzo się ucieszył [tym] krzewem. 7 Ale z nastaniem brzasku dnia następnego Bóg zesłał robaczka, aby uszkodził krzew, tak iż usechł. 8 A potem, gdy wzeszło słońce, zesłał Bóg gorący, wschodni wiatr. Słońce prażyło Jonasza w głowę, tak że osłabł. Życzył więc sobie śmierci i mówił: Lepiej dla mnie umrzeć aniżeli żyć. 9 Na to rzekł Bóg do Jonasza: Czy słusznie się oburzasz z powodu tego krzewu? Odpowiedział: Słusznie gniewam się śmiertelnie. 10 Rzekł Pan: Tobie żal krzewu, którego nie uprawiałeś i nie wyhodowałeś, który w nocy wyrósł i w nocy zginął.

11 A czyż Ja nie powinienem mieć litości nad Niniwą, wielkim miastem, gdzie znajduje się więcej niż sto dwadzieścia tysięcy ludzi, którzy nie odróżniają swej prawej ręki od lewej, a nadto mnóstwo zwierząt?

Księga Nahuma

Na 1,3

Lekcja 11: s. 6

3 Pan jest cierpliwy, ale i potężny siłą; a oczyszczając - nikogo nie zostawia bez kary. Wśród burzy i wichru Jego droga, a chmury - pyłem nóg Jego.

Księga Sofoniasza

So 2,2–3

Lekcja 11: s. 6

2 pierwej nim zostaniecie odrzuceni jak plewa, co wnet ulatuje; zanim przyjdzie na was zapalczywość gniewu Pańskiego, zanim przyjdzie na was dzień gniewu Pańskiego. 3 Szukajcie Pana, wszyscy pokorni ziemi, którzy pełnicie Jego nakazy; szukajcie sprawiedliwości, szukajcie pokory, może się ukryjecie w dzień gniewu Pańskiego.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 2,16

Lekcja 11: s. 7

16 Wtedy Herod widząc, że go Mędrcy zawiedli, wpadł w straszny gniew. Posłał /oprawców/ do Betlejem i całej okolicy i kazał pozabijać wszystkich chłopców w wieku do lat dwóch, stosownie do czasu, o którym się dowiedział od Mędrców.

Mt 5,9–16.21–24.38–48

Lekcja 11: s. 2, 4, 5, 6, 7, 13, 14, 18, 19

Mt 43,48 (pobrano: Mt 5,43-48): W druku: Mt 5,23-24; 43,48. Ewangelia Mateusza nie ma rozdziału 43; z kontekstu (postawa wobec wrogów) chodzi o Mt 5,43-48.

9 Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój,
albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. 10
Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla
sprawiedliwości, albowiem do nich należy
królestwo niebieskie. 11 Błogosławieni jesteście,
gdy /ludzie/ wam urągają i prześladują was, i gdy
z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na
was. 12 Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza
nagroda wielka jest w niebie. Tak bowiem
prześladowali proroków, którzy byli przed wami.
13 Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci
swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie
przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez
ludzi.

14 Wy jesteście światłem świata. Nie może się
ukryć miasto położone na górze. 15 Nie zapala się
też światła i nie stawia pod korcem, ale na
świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w
domu. 16 Tak niech świeci wasze światło przed
ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i
chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

21 Słyszeliście, że powiedziano przodkom: Nie
zabijaj; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega
sądowi. 22 A Ja wam powiadam: Każdy, kto się
gniewa na swego brata, podlega sądowi. A kto by
rzekł swemu bratu: Raka, podlega Wysokiej
Radzie. A kto by mu rzekł: Bezbożniku, podlega
karze piekła ognistego. 23 Jeśli więc przyniesiesz
dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat
twój ma coś przeciw tobie, 24 zostaw tam dar swój
przez ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z
bratem swoim. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!

38 Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb
za ząb! 39 A Ja wam powiadam: Nie stawiajcie
oporu złemu. Lecz jeśli cię kto uderzy w prawy
policzek, nadstaw mu i drugi! 40 Temu, kto chce
prawować się z tobą i wziąć twoją szatę, odstąp i
płaszcz! 41 Zmusza cię kto, żeby iść z nim tysiąc
kroków, idź dwa tysiące! 42 Daj temu, kto cię
prosi, i nie odwracaj się od tego, kto chce
pożyczyć od ciebie.

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam powiadam: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych,
którzy was prześladują; 45 tak będziecie synami
Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On
sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad
dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i
niesprawiedliwych. 46 Jeśli bowiem miłujecie tych,
którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć
będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli
pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego
czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?

48 Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest
Ojciec wasz niebieski.

Mt 6,34

Lekcja 11: s. 13

34 Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo
jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie.
Dosyć ma dzień swojej biedy.

Mt 7,1–5.12

Lekcja 11: s. 3, 4, 5, 14, 16, 17, 18, 19

1 Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. 2 Bo takim
sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą,
jaką wy mierzycie, wam odmierzą. 3 Czemu to
widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we
własnym oku nie dostrzegasz? 4 Albo jak możesz
mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z
twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? 5
Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka,
a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka
twego brata.

12 Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam
ludzie czynili, i wy im czyńcie! Albowiem na tym
polega Prawo i Prorocy.

Mt 10,28–31

Lekcja 11: s. 13

28 Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz
duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego,
który duszę i ciało może zatracić w piekle. 29 Czyż
nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież
żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie
na ziemię. 30 U was zaś nawet włosy na głowie
wszystkie są policzone. 31 Dlatego nie bójcie się:
jesteście ważniejsi niż wiele wróbli.

Mt 12,34–37

Lekcja 11: s. 7, 8, 16

34 Plemię żmijowe! Jakże wy możecie mówić
dobrze, skoro źli jesteście? Przecież z obfitości
serca usta mówią. 35 Dobry człowiek z dobrego
skarbca wydobywa dobre rzeczy, zły człowiek ze
złego skarbca wydobywa złe rzeczy. 36 A
powiadam wam: Z każdego bezużytecznego
słowa, które wypowiedzą ludzie, zdadzą sprawę w
dzień sądu. 37 Bo na podstawie słów twoich
będziesz uniewinniony i na podstawie słów twoich
będziesz potępiony.

Mt 15,18–20

Lekcja 11: s. 5, 8, 16

18 Lecz to, co z ust wychodzi, pochodzi z serca, i to
czyni człowieka nieczystym. 19 Z serca bowiem
pochodzą złe myśli, zabójstwa, cudzołóstwa,
czyny nierządne, kradzieże, fałszywe świadectwa,
przekleństwa. 20 To właśnie czyni człowieka
nieczystym. To zaś, że się je nie umytymi rękami,
nie czyni człowieka nieczystym.

Mt 18,21–35

Lekcja 11: s. 13

21 Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał:
Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat
wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy? 22
Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem
razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. 23
Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do
króla, który chciał rozliczyć się ze swymi sługami.
24 Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu
jednego, który mu był winien dziesięć tysięcy
talentów. 25 Ponieważ nie miał z czego ich oddać,
pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i
całym jego mieniem, aby tak dług odzyskać.

26 Wtedy sługa upadł przed nim i prosił go: Panie,
miej cierpliwość nade mną, a wszystko ci oddam.
27 Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i
dług mu darował. 28 Lecz gdy sługa ów wyszedł,
spotkał jednego ze współsług, który mu był
winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić,
mówiąc: Oddaj, coś winien! 29 Jego współsługa
upadł przed nim i prosił go: Miej cierpliwość nade
mną, a oddam tobie. 30 On jednak nie chciał, lecz
poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda
długu.

31 Współsłudzy jego widząc, co się działo, bardzo
się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu
wszystko, co zaszło. 32 Wtedy pan jego wezwał go
przed siebie i rzekł mu: Sługo niegodziwy!
Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie
prosiłeś. 33 Czyż więc i ty nie powinieneś był
ulitować się nad swoim współsługą, jak ja
ulitowałem się nad tobą? 34 I uniesiony gniewem
pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego
długu nie odda. 35 Podobnie uczyni wam Ojciec
mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z
serca swemu bratu.

Mt 20,25–28

Lekcja 11: s. 14

25 A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Wiecie,
że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im
odczuć swą władzę. 26 Nie tak będzie u was. Lecz
kto by między wami chciał stać się wielkim, niech
będzie waszym sługą. 27 A kto by chciał być
pierwszym między wami, niech będzie
niewolnikiem waszym, 28 na wzór Syna
Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu
służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup
za wielu.

Mt 21,12–16

Lekcja 11: s. 6

12 A Jezus wszedł do świątyni i wyrzucił
wszystkich sprzedających i kupujących w
świątyni; powywracał stoły zmieniających
pieniądze oraz ławki tych, którzy sprzedawali
gołębie. 13 I rzekł do nich: Napisane jest: Mój dom
ma być domem modlitwy, a wy czynicie z niego
jaskinię zbójców. 14 W świątyni podeszli do Niego
niewidomi i chromi, i uzdrowił ich. 15 Lecz
arcykapłani i uczeni w Piśmie - widząc cuda,
które uczynił, i dzieci wołające w świątyni:
Hosanna Synowi Dawida - oburzyli się 16 i rzekli
do Niego: Słyszysz, co one mówią? A Jezus im
odpowiedział: Tak jest. Czy nigdy nie czytaliście:
Z ust niemowląt i ssących zgotowałeś sobie
chwałę?

Mt 22,37–39

Lekcja 11: s. 13

37 On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana
Boga swego całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie
podobne jest do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Mt 25,14–29

Lekcja 11: s. 15

14 Podobnie też [jest] jak z pewnym człowiekiem,
który mając się udać w podróż, przywołał swoje
sługi i przekazał im swój majątek. 15 Jednemu dał
pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden,
każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz
16 ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł,
puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. 17 Tak samo
i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał
drugie dwa. 18 Ten zaś, który otrzymał jeden,
poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze
swego pana.

19 Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i
zaczął rozliczać się z nimi. 20 Wówczas przyszedł
ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł
drugie pięć i rzekł: Panie, przekazałeś mi pięć
talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem. 21
Rzekł mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny!
Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma
cię postawię: wejdź do radości twego pana! 22
Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa
talenty, mówiąc: Panie, przekazałeś mi dwa
talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem. 23 Rzekł
mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś
wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię
postawię: wejdź do radości twego pana!

24 Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i
rzekł: Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek
twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i
zbierać tam, gdzieś nie rozsypał. 25 Bojąc się więc,
poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto
masz swoją własność! 26 Odrzekł mu pan jego:
Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam,
gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdziem nie
rozsypał. 27 Powinieneś więc był oddać moje
pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z
zyskiem odebrał swoją własność. 28 Dlatego
odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma
dziesięć talentów.

29 Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak
że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma,
zabiorą nawet to, co ma.

Ewangelia według św. Marka

Mk 3,5

Lekcja 11: s. 4, 6, 9

5 Wtedy spojrzawszy wkoło po wszystkich z
gniewem, zasmucony z powodu zatwardziałości
ich serca, rzekł do człowieka: Wyciągnij rękę!
Wyciągnął, i ręka jego stała się znów zdrowa.

Mk 7,20–23

Lekcja 11: s. 5, 8, 9

20 I mówił dalej: Co wychodzi z człowieka, to czyni
go nieczystym. 21 Z wnętrza bowiem, z serca
ludzkiego pochodzą złe myśli, nierząd, kradzieże,
zabójstwa, 22 cudzołóstwa, chciwość,
przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zazdrość,
obelgi, pycha, głupota. 23 Całe to zło z wnętrza
pochodzi i czyni człowieka nieczystym.

Mk 11,15–18.25–26

Lekcja 11: s. 3, 5, 6, 14

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

15 I przyszedł do Jerozolimy. Wszedłszy do
świątyni, zaczął wyrzucać tych, którzy
sprzedawali i kupowali w świątyni, powywracał
stoły zmieniających pieniądze i ławki tych, którzy
sprzedawali gołębie, 16 i nie pozwolił, żeby kto
przeniósł sprzęt jaki przez świątynię. 17 Potem
uczył ich mówiąc: Czyż nie jest napisane: Mój
dom ma być domem modlitwy dla wszystkich
narodów, lecz wy uczyniliście z niego jaskinię
zbójców. 18 Doszło to do arcykapłanów i uczonych
w Piśmie, i szukali sposobu, jak by Go zgładzić.
Czuli bowiem lęk przed Nim, gdyż cały tłum był
zachwycony Jego nauką.

25 A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli
macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz,
który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia
wasze. 26 [brak tego wersetu w tym przekładzie]

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 6,35.45

Lekcja 11: s. 8

35 Wy natomiast miłujcie waszych nieprzyjaciół,
czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego się za to nie
spodziewając. A wasza nagroda będzie wielka, i
będziecie synami Najwyższego; ponieważ On jest
dobry dla niewdzięcznych i złych.

45 Dobry człowiek z dobrego skarbca swego serca
wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbca
wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego
usta.

Łk 9,23–24

Lekcja 11: s. 7, 9, 13

23 Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za
Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co
dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 24
Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto
straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.

Łk 10,20

Lekcja 11: s. 13

20 Jednak nie z tego się cieszcie, że duchy się wam
poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona
zapisane są w niebie.

Łk 18,1

Lekcja 11: s. 9

1 Powiedział im też przypowieść o tym, że zawsze
powinni modlić się i nie ustawać:

Łk 19,45–46

Lekcja 11: s. 6

45 Potem wszedł do świątyni i zaczął wyrzucać
sprzedających w niej. 46 Mówił do nich: Napisane
jest: Mój dom będzie domem modlitwy, a wy
uczyniliście z niego jaskinię zbójców.

Ewangelia według św. Jana

J 2,13–21

Lekcja 11: s. 6

13 Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus udał
się do Jerozolimy. 14 W świątyni napotkał
siedzących za stołami bankierów oraz tych,
którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. 15
Wówczas sporządziwszy sobie bicz ze sznurków,
powypędzał wszystkich ze świątyni, także baranki
i woły, porozrzucał monety bankierów, a stoły
powywracał. 16 Do tych zaś, którzy sprzedawali
gołębie, rzekł: Weźcie to stąd, a z domu mego
Ojca nie róbcie targowiska! 17 Uczniowie Jego
przypomnieli sobie, że napisano: Gorliwość o dom
Twój pochłonie Mnie.

18 W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego:
Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro
takie rzeczy czynisz? 19 Jezus dał im taką
odpowiedź: Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech
dniach wzniosę ją na nowo. 20 Powiedzieli do
Niego Żydzi: Czterdzieści sześć lat budowano tę
świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech
dni? 21 On zaś mówił o świątyni swego ciała.

J 14,15–16

Lekcja 11: s. 1, 9

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać
moje przykazania. 16 Ja zaś będę prosił Ojca, a
innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na
zawsze -

J 15,3–7

Lekcja 11: s. 12, 15, 17

3 Wy już jesteście czyści dzięki słowu, które
wypowiedziałem do was. 4 Wytrwajcie we Mnie, a
Ja /będę trwał/ w was. Podobnie jak latorośl nie
może przynosić owocu sama z siebie - o ile nie
trwa w winnym krzewie - tak samo i wy, jeżeli we
Mnie trwać nie będziecie. 5 Ja jestem krzewem
winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja
w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze
Mnie nic nie możecie uczynić. 6 Ten, kto we Mnie
nie trwa, zostanie wyrzucony jak winna latorośl i
uschnie. I zbiera się ją, i wrzuca do ognia, i
płonie. 7 Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa
moje w was, poproście, o cokolwiek chcecie, a to
wam się spełni.

J 16,13.23–24

Lekcja 11: s. 6, 9

J 23,24 (pobrano: J 16,23–24): W druku: J 16,13; 23,24. Ewangelia Jana nie ma rozdziału 23. Odczytano jako J 16,13.23–24 (błąd zamiany separatorów przy tłumaczeniu zapisu 16:13, 23–24; ten sam wzór co 2 Kor 5,9; 14,15 w lekcji 14). J 16,23–24 (proście, a otrzymacie) pasuje do kontekstu Bożych obietnic i 1 J 3,22.

13 Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy,
doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie
mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek
usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe.

23 W owym zaś dniu o nic Mnie nie będziecie
pytać. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O
cokolwiek byście prosili Ojca, da wam w imię
moje. 24 Do tej pory o nic nie prosiliście w imię
moje: Proście, a otrzymacie, aby radość wasza
była pełna.

Dzieje Apostolskie

Dz 4,19–20

Lekcja 11: s. 8

19 Lecz Piotr i Jan odpowiedzieli: Rozsądźcie, czy
słuszne jest w oczach Bożych bardziej słuchać
was niż Boga? 20 Bo my nie możemy nie mówić
tego, cośmy widzieli i słyszeli.

Dz 5,29

Lekcja 11: s. 8

29 Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi -
odpowiedział Piotr i Apostołowie.

Dz 8,14–24

Lekcja 11: s. 2, 4, 10

14 Kiedy Apostołowie w Jerozolimie dowiedzieli
się, że Samaria przyjęła słowo Boże, wysłali do
niej Piotra i Jana, 15 którzy przyszli i modlili się za
nich, aby mogli otrzymać Ducha Świętego. 16 Bo
na żadnego z nich jeszcze nie zstąpił. Byli jedynie
ochrzczeni w imię Pana Jezusa. 17 Wtedy więc
wkładali /Apostołowie/ na nich ręce, a oni
otrzymywali Ducha Świętego. 18 Kiedy Szymon
ujrzał, że Apostołowie przez nakładanie rąk
udzielali Ducha Świętego, przyniósł im pieniądze.

19 Dajcie i mnie tę władzę - powiedział - aby każdy,
na kogo nałożę ręce, otrzymał Ducha Świętego. 20
Niech pieniądze twoje przepadną razem z tobą -
odpowiedział mu Piotr - gdyż sądziłeś, że dar
Boży można nabyć za pieniądze. 21 Nie masz
żadnego udziału w tym dziele, bo serce twoje nie
jest prawe wobec Boga. 22 Odwróć się więc od
swego grzechu i proś Pana, a może ci odpuści
twój zamiar. 23 Bo widzę, że jesteś żółcią gorzką i
wiązką nieprawości.

24 A Szymon odpowiedział: Módlcie się za mną do
Pana, aby nie spotkało mnie nic z tego, coście
powiedzieli.

Dz 23,1

Lekcja 11: s. 15

1 Paweł zaś, spojrzawszy śmiało na Sanhedryn,
przemówił: Bracia, aż do dnia dzisiejszego
służyłem Bogu z zupełnie spokojnym sumieniem.

Dz 24,16

Lekcja 11: s. 15

16 I sam usilnie się staram, aby mieć zawsze
czyste sumienie wobec Boga i wobec ludzi.

List do Rzymian

Rz 2,1.5

Lekcja 11: s. 6, 8, 9

1 Przeto nie możesz wymówić się od winy,
człowiecze, kimkolwiek jesteś, gdy zabierasz się
do sądzenia. W jakiej bowiem sprawie sądzisz
drugiego, [w tej] sam na siebie wydajesz wyrok,
bo ty czynisz to samo, co osądzasz.

5 Oto przez swoją zatwardziałość i serce
nieskłonne do nawrócenia skarbisz sobie gniew
na dzień gniewu i objawienia się sprawiedliwego
sądu Boga,

Rz 3,10–18

Lekcja 11: s. 2, 10

10 jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego,
nawet ani jednego, 11 nie ma rozumnego, nie ma,
kto by szukał Boga. 12 Wszyscy zboczyli z drogi,
zarazem się zepsuli, nie ma takiego, co dobrze
czyni, zgoła ani jednego. 13 Grobem otwartym jest
ich gardło, językiem swoim knują zdradę, jad
żmijowy pod ich wargami, 14 ich usta pełne są
przekleństwa i goryczy;

15 ich nogi szybkie do rozlewu krwi, 16 zagłada i
nędza są na ich drogach, 17 droga pokoju jest im
nie znana, 18 bojaźni Bożej nie ma przed ich
oczami.

Rz 5,3–5

Lekcja 11: s. 1, 5, 8, 13

3 Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z
ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, 4
a wytrwałość - wypróbowaną cnotę,
wypróbowana cnota zaś - nadzieję. 5 A nadzieja
zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana
jest w sercach naszych przez Ducha Świętego,
który został nam dany.

Rz 6,12–14.17–18

Lekcja 11: s. 7, 9, 12

12 Niechże więc grzech nie króluje w waszym
śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie też członków
waszych jako broń nieprawości na służbę
grzechowi, ale oddajcie się na służbę Bogu jako
ci, którzy ze śmierci przeszli do życia, i członki
wasze oddajcie jako broń sprawiedliwości na
służbę Bogu. 14 Albowiem grzech nie powinien
nad wami panować, skoro nie jesteście poddani
Prawu, lecz łasce.

17 Dzięki jednak niech będą Bogu za to, że gdy
byliście niewolnikami grzechu, daliście z serca
posłuch nakazom tej nauki, której was oddano 18 a
uwolnieni od grzechu oddaliście się w niewolę
sprawiedliwości.

Rz 7,14–25

Lekcja 11: s. 4, 9

14 Wiemy przecież, że Prawo jest duchowe. A ja
jestem cielesny, zaprzedany w niewolę grzechu. 15
Nie rozumiem bowiem tego, co czynię, bo nie
czynię tego, co chcę, ale to, czego nienawidzę - to
właśnie czynię. 16 Jeżeli zaś czynię to, czego nie
chcę, to tym samym przyznaję Prawu, że jest
dobre. 17 A zatem już nie ja to czynię, ale
mieszkający we mnie grzech. 18 Jestem bowiem
świadom, że we mnie, to jest w moim ciele, nie
mieszka dobro; bo łatwo przychodzi mi chcieć
tego, co dobre, ale wykonać - nie.

19 Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale
czynię to zło, którego nie chcę. 20 Jeżeli zaś czynię
to, czego nie chcę, już nie ja to czynię, ale grzech,
który we mnie mieszka. 21 A zatem stwierdzam w
sobie to prawo, że gdy chcę czynić dobro,
narzuca mi się zło. 22 Albowiem wewnętrzny
człowiek [we mnie] ma upodobanie zgodne z
Prawem Bożym. 23 W członkach zaś moich
spostrzegam prawo inne, które toczy walkę z
prawem mojego umysłu i podbija mnie w niewolę
pod prawo grzechu mieszkającego w moich
członkach.

24 Nieszczęsny ja człowiek! Któż mnie wyzwoli z
ciała, [co wiedzie ku] tej śmierci? Dzięki niech
będą Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana
naszego! 25 Tak więc umysłem służę Prawu
Bożemu, ciałem zaś - prawu grzechu.

Rz 8,28–29.31–39

Lekcja 11: s. 1, 2, 5, 6, 8, 11, 13, 15, 17

28 Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują,
współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi,
którzy są powołani według [Jego] zamiaru. 29
Albowiem tych, których od wieków poznał, tych
też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu
Jego Syna, aby On był pierworodnym między
wielu braćmi.

31 Cóż więc na to powiemy? Jeżeli Bóg z nami,
któż przeciwko nam? 32 On, który nawet własnego
Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich
wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego
nam nie darować? 33 Któż może wystąpić z
oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał?
Czyż Bóg, który usprawiedliwia? 34 Któż może
wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus,
który poniósł [za nas] śmierć, co więcej -
zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i
przyczynia się za nami? 35 Któż nas może odłączyć
od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy
prześladowanie, głód czy nagość,
niebezpieczeństwo czy miecz?

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają
nas przez cały dzień, uważają nas za owce
przeznaczone na rzeź. 37 Ale we wszystkim tym
odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który
nas umiłował. 38 I jestem pewien, że ani śmierć,
ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani
rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani
co wysokie, ani co głębokie, ani jakiekolwiek inne
stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości
Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu
naszym.

Rz 12,1–2.9–21

Lekcja 11: s. 4, 5, 7, 8, 9, 14, 16

1 A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie
Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą,
świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej
rozumnej służby Bożej. 2 Nie bierzcie więc wzoru
z tego świata, lecz przemieniajcie się przez
odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać,
jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu
przyjemne i co doskonałe.

9 Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt
do złego, podążajcie za dobrem. 10 W miłości
braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W
okazywaniu czci jedni drugich wyprzedzajcie. 11
Nie opuszczajcie się w gorliwości. Bądźcie
płomiennego ducha. Pełnijcie służbę Panu. 12
Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi,
w modlitwie - wytrwali. 13 Zaradzajcie potrzebom
świętych. Przestrzegajcie gościnności.

14 Błogosławcie tych, którzy was prześladują.
Błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15 Weselcie się z
tymi, którzy się weselą. płaczcie z tymi, którzy
płaczą. 16 Bądźcie zgodni we wzajemnych
uczuciach. Nie gońcie za wielkością, lecz niech
was pociąga to, co pokorne. Nie uważajcie sami
siebie za mądrych. 17 Nikomu złem za złe nie
odpłacajcie. Starajcie się dobrze czynić wobec
wszystkich ludzi. 18 Jeżeli to jest możliwe, o ile to
od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi
ludźmi.

19 Umiłowani, nie wymierzajcie sami sobie
sprawiedliwości, lecz pozostawcie to pomście
[Bożej]. Napisano bowiem: Do Mnie należy
pomsta. Ja wymierzę zapłatę - mówi Pan - ale:
Jeżeli nieprzyjaciel twój cierpi głód - nakarm go. 20
Jeżeli pragnie - napój go. Tak bowiem czyniąc,
węgle żarzące zgromadzisz na jego głowę. 21 Nie
daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj.

Rz 13,1–10

Lekcja 11: s. 5, 8, 14

1 Każdy niech będzie poddany władzom,
sprawującym rządy nad innymi. Nie ma bowiem
władzy, która by nie pochodziła od Boga, a te,
które są, zostały ustanowione przez Boga. 2 Kto
więc przeciwstawia się władzy - przeciwstawia się
porządkowi Bożemu. Ci zaś, którzy się
przeciwstawili, ściągną na siebie wyrok
potępienia. 3 Albowiem rządzący nie są
postrachem dla uczynku dobrego, ale dla złego. A
chcesz nie bać się władzy? Czyń dobrze, a
otrzymasz od niej pochwałę. 4 Jest ona bowiem
dla ciebie narzędziem Boga, [prowadzącym] ku
dobremu. Jeżeli jednak czynisz źle, lękaj się, bo
nie na próżno nosi miecz. Jest bowiem
narzędziem Boga do wymierzenia sprawiedliwej
kary temu, który czyni źle. 5 Należy więc jej się
poddać nie tylko ze względu na karę, ale ze
względu na sumienie.

6 Z tego samego też powodu płacicie podatki. Bo
ci, którzy się tym zajmują, z woli Boga pełnią swój
urząd. 7 Oddajcie każdemu to, mu się należy:
komu podatek - podatek, komu cło - cło, komu
uległość - uległość, komu cześć - cześć. 8 Nikomu
nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną miłością.
Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił Prawo. 9
Albowiem przykazania: Nie cudzołóż, nie zabijaj,
nie kradnij, nie pożądaj, i wszystkie inne -
streszczają się w tym nakazie: Miłuj bliźniego
swego jak siebie samego. 10 Miłość nie wyrządza
zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym
wypełnieniem Prawa.

Rz 14,10–13.19

Lekcja 11: s. 2, 4, 5, 9, 15

10 Dlaczego więc ty potępiasz swego brata? Albo
dlaczego gardzisz swoim bratem? Wszyscy
przecież staniemy przed trybunałem Boga. 11
Napisane jest bowiem: Na moje życie - mówi Pan
- przede Mną klęknie wszelkie kolano. a każdy
język wielbić będzie Boga. 12 Tak więc każdy z nas
o sobie samym zda sprawę Bogu. 13 Przestańmy
więc wyrokować jedni o drugich. A raczej to
zawyrokujcie, by nie dawać bratu sposobności do
upadku lub zgorszenia.

19 Starajmy się więc o to, co służy sprawie pokoju i
wzajemnemu zbudowaniu.

Rz 15,2.14

Lekcja 11: s. 5, 17

2 Niech każdy z nas stara się o to, co dla bliźniego
dogodne - dla jego dobra, dla zbudowania.

14 Bracia, jestem co do was przekonany, że pełni
jesteście szlachetnych uczuć, ubogaceni wszelką
wiedzą, zdolni do udzielania sobie wzajemnie
upomnień.

1 List do Koryntian

1 Kor 2,9–16

Lekcja 11: s. 17

9 lecz właśnie głosimy, jak zostało napisane, to,
czego ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało,
ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie
rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. 10
Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha. Duch
przenika wszystko, nawet głębokości Boga
samego. 11 Kto zaś z ludzi zna to, co ludzkie, jeżeli
nie duch, który jest w człowieku? Podobnie i tego,
co Boskie, nie zna nikt, tylko Duch Boży. 12 Otóż
myśmy nie otrzymali ducha świata, lecz Ducha,
który jest z Boga, dla poznania darów Bożych. 13 A
głosimy to nie uczonymi słowami ludzkiej
mądrości, lecz pouczeni przez Ducha,
przedkładając duchowe sprawy tym, którzy są z
Ducha.

14 Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego,
co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to
wydaje i nie może tego poznać, bo tylko duchem
można to rozsądzić. 15 Człowiek zaś duchowy
rozsądza wszystko, lecz sam przez nikogo nie jest
sądzony. 16 Któż więc poznał zamysł Pana tak, by
Go mógł pouczać? My właśnie znamy zamysł
Chrystusowy.

1 Kor 4,1–2

Lekcja 11: s. 15

1 Niech więc uważają nas ludzie za sługi
Chrystusa i za szafarzy tajemnic Bożych. 2 A od
szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był
wierny.

1 Kor 10,13.31

Lekcja 11: s. 2, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 14, 16, 18, 19

13 Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która
zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie
dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść,
lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże
sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać.

31 Przeto czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie

1 Kor 11,31

Lekcja 11: s. 16

31 Jeżeli zaś sami siebie osądzimy, nie będziemy sądzeni.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 11: s. 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 13, 14

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; 5 nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; 6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. 7 Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. 8 Miłość nigdy nie ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie.

1 Kor 15,33

Lekcja 11: s. 14

33 Nie łudźcie się! Wskutek złych rozmów psują się dobre obyczaje

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–5

Lekcja 11: s. 17

3 Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, 4 Ten, który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać tych, co są w jakiejkolwiek udręce, pociechą, której doznajemy od Boga. 5 Jak bowiem obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak też wielkiej doznajemy przez Chrystusa pociechy.

2 Kor 2,6–8.10–11

Lekcja 11: s. 2, 14

6 Niech już takiemu wystarczy kara, wymierzona przez większość spośród was. 7 Raczej wypada teraz wybaczyć mu i podtrzymać go na duchu, aby nie popadł ów człowiek w rozpaczliwy smutek. 8 Dlatego napominam was, abyście jego sprawę rozstrzygnęli z miłością.

10 Komu zaś cokolwiek wybaczyliście, ja też /mu wybaczam/. Co bowiem wybaczyłem, o ile coś wybaczyłem, uczyniłem to dla was wobec Chrystusa, 11 ażeby nie uwiódł nas szatan, którego knowania dobrze są nam znane.

2 Kor 3,5–6

Lekcja 11: s. 15, 17

5 Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie pomyśleć coś sami z siebie, lecz /wiemy, że/ ta możność nasza jest z Boga. 6 On też sprawił, żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem zabija, Duch zaś ożywia.

2 Kor 5,9.14–15.17–18

Lekcja 11: s. 2, 5, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 18, 19

9 Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy.

14 Albowiem miłość Chrystusa przynagla nas, pomnych na to, że skoro Jeden umarł za wszystkich, to wszyscy pomarli. 15 A właśnie za wszystkich umarł /Chrystus/ po to, aby ci, co żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

17 Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe. 18 Wszystko zaś to pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą przez Chrystusa i zlecił na posługę jednania.

2 Kor 10,5.12.18

Lekcja 11: s. 4, 9, 13, 14

5 i wszelką wyniosłość przeciwną poznaniu Boga i wszelki umysł poddajemy w posłuszeństwo Chrystusowi

12 Nie mamy bowiem odwagi ani równać się, ani stawiać siebie obok tych, którzy zachwalają sami siebie; nie okazują wielkiego rozsądku, gdy siebie samych mierzą miarą własnej osoby i porównują się sami z sobą.

18 Nie ten jest bowiem wypróbowany, kto się sam przechwala, lecz ten, kogo uznaje Pan.

2 Kor 12,9–10

Lekcja 11: s. 15

9 lecz /Pan/ mi powiedział: Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali. Najchętniej więc będę się chlubił z moich słabości, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego mam upodobanie w moich słabościach, w obelgach, w niedostatkach, w prześladowaniach, w uciskach z powodu Chrystusa. Albowiem ilekroć niedomagam, tylekroć jestem mocny.

List do Galatów

Ga 5,16–26

Lekcja 11: s. 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 13, 14, 18, 19

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a
nie spełnicie pożądania ciała. 17 Ciało bowiem do
czego innego dąży niż duch, a duch do czego
innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody,
tak że nie czynicie tego, co chcecie. 18 Jeśli jednak
pozwolicie się prowadzić duchowi, nie znajdziecie
się w niewoli Prawa. 19 Jest zaś rzeczą wiadomą,
jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd,
nieczystość, wyuzdanie, 20 uprawianie
bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść,
wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami,
niezgoda, rozłamy,

21 zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co
do nich zapowiadam wam, jak to już
zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy
dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą. 22
Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój,
cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, 23
łagodność, opanowanie. Przeciw takim /cnotom/
nie ma Prawa. 24 A ci, którzy należą do Chrystusa
Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego
namiętnościami i pożądaniami. 25 Mając życie od
Ducha, do Ducha się też stosujmy.

26 Nie szukajmy próżnej chwały, jedni drugich
drażniąc i wzajemnie sobie zazdroszcząc.

Ga 6,1–5

Lekcja 11: s. 8, 17

1 Bracia, a gdyby komu przydarzył się jaki
upadek, wy, którzy pozostajecie pod działaniem
Ducha, w duchu łagodności sprowadźcie takiego
na właściwą drogę. Bacz jednak, abyś i ty nie
uległ pokusie. 2 Jeden drugiego brzemiona noście
i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe. 3 Bo kto
uważa, że jest czymś, gdy jest niczym, ten zwodzi
samego siebie. 4 Niech każdy bada własne
postępowanie, a wtedy powód do chluby znajdzie
tylko w sobie samym, a nie w zestawieniu siebie z
drugim. 5 Każdy bowiem poniesie własny ciężar.

List do Efezjan

Ef 1,3–14

Lekcja 11: s. 15

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana
naszego Jezusa Chrystusa; który napełnił nas
wszelkim błogosławieństwem duchowym na
wyżynach niebieskich - w Chrystusie. 4 W Nim
bowiem wybrał nas przez założeniem świata,
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego
obliczem. 5 Z miłości przeznaczył nas dla siebie
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa,
według postanowienia swej woli, 6 ku chwale
majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w
Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie przez
Jego krew - odpuszczenie występków, według
bogactwa Jego łaski.

8 Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej
mądrości i zrozumienia, 9 przez to, że nam
oznajmił tajemnicę swej woli według swego
postanowienia, które przedtem w Nim powziął 10
dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na
nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co
w niebiosach, i to, co na ziemi. 11 W Nim
dostąpiliśmy udziału my również, z góry
przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje
wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli 12 po
to, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu - my,
którzyśmy już przedtem nadzieję złożyli w
Chrystusie.

13 W Nim także i wy usłyszeliście słowo prawdy,
Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu. W Nim
również uwierzyliście i zostaliście opatrzeni
pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. 14
On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w
oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni
własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu.

Ef 4,1–3.15.22–27.29.31–32

Lekcja 11: s. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19

1 A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu,
abyście postępowali w sposób godny powołania,
jakim zostaliście wezwani, 2 z całą pokorą i
cichością, z cierpliwością, znosząc siebie
nawzajem w miłości. 3 Usiłujcie zachować jedność
Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

15 Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości
sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest
Głową - ku Chrystusowi.

22 że - co się tyczy poprzedniego sposobu życia -
trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega
zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, 23 odnawiać
się duchem w waszym myśleniu 24 i przyoblec

człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości. 25 Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: niech każdy z was mówi prawdę do bliźniego, bo jesteście nawzajem dla siebie członkami. 26 Gniewajcie się, a nie grzeszcie: niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce!

27 Ani nie dawajcie miejsca diabłu!

29 Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym.

31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie - wraz z wszelką złością. 32 Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,1.4.15–17.19–21.25

Lekcja 11: s. 7, 8, 11, 13, 14, 15, 16

1 Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci umiłowane,

4 ani o tym, co haniebne, ani o niedorzecznym gadaniu lub nieprzyzwoitych żartach, bo to wszystko jest niestosowne. Raczej winno być wdzięczne usposobienie.

15 Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wyzyskujcie chwilę sposobną, bo dni są złe. 17 Nie bądźcie przeto nierozsądni, lecz usiłujcie zrozumieć, co jest wolą Pana.

19 przemawiając do siebie wzajemnie w psalmach i hymnach, i pieśniach pełnych ducha, śpiewając i wysławiając Pana w waszych sercach. 20 Dziękujcie zawsze za wszystko Bogu Ojcu w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa! 21 Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej!

25 Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie,

Ef 6,1.4.11–12

Lekcja 11: s. 2, 8, 17

1 Dzieci, bądźcie posłuszne w Panu waszym rodzicom, bo to jest sprawiedliwe.

4 A [wy], ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu waszych dzieci, lecz wychowujcie je stosując karcenie i napominanie Pańskie!

11 Obleczcie pełną zbroję Bożą, byście mogli się ostać wobec podstępnych zakusów diabła. 12 Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, lecz przeciw Zwierzchnościom, przeciw Władzom, przeciw rządcom świata tych ciemności, przeciw pierwiastkom duchowym zła na wyżynach niebieskich.

List do Filipian

Flp 1,6.9–11

Lekcja 11: s. 6, 11, 15

6 Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa.

9 A modlę się o to, aby miłość wasza doskonaliła się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu i wszelkim wyczuciu 10 dla oceny tego, co lepsze, abyście byli czyści i bez zarzutu na dzień Chrystusa, 11 napełnieni plonem sprawiedliwości, [nabytym] przez Jezusa Chrystusa ku chwale i czci Boga.

Flp 2,3–8.13

Lekcja 11: s. 4, 5, 11, 13, 14, 16

3 a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. 4 Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! 5 To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie. 6 On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, 7 lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka,

8 uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej.

13 Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z [Jego] wolą.

Flp 3,13–14

Lekcja 11: s. 5, 13

13 Bracia, ja nie sądzę o sobie samym, że już zdobyłem, ale to jedno [czynię]: zapominając o tym, co za mną, a wytężając siły ku temu, co przede mną, 14 pędzę ku wyznaczonej mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Flp 4,6–9.11–13

Lekcja 11: s. 4, 5, 6, 8, 9, 13, 14, 15

6 O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej
sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w
modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! 7 A pokój
Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie
strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.
8 W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe,
co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co
zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i
czynem chwalebnym - to miejcie na myśli! 9
Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście,
co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg
pokoju będzie z wami.

11 Nie mówię tego bynajmniej z powodu
niedostatku: ja bowiem nauczyłem się wystarczać
sobie w warunkach, w jakich jestem. 12 Umiem
cierpieć biedę, umiem i obfitować. Do wszystkich
w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być
sytym, i głód cierpieć, obfitować i doznawać
niedostatku. 13 Wszystko mogę w Tym, który mnie
umacnia.

List do Kolosan

Kol 1,10.21–22

Lekcja 11: s. 8, 9, 15

10 abyście już postępowali w sposób godny Pana,
w pełni Mu się podobając, wydając owoce
wszelkich dobrych czynów i rosnąc przez głębsze
poznanie Boga.

21 I was, którzy byliście niegdyś obcymi /dla Boga/
i /Jego/ wrogami przez sposób myślenia i wasze
złe czyny, 22 teraz znów pojednał w doczesnym
Jego ciele przez śmierć, by stawić was wobec
siebie jako świętych i nieskalanych, i
nienagannych,

Kol 3,1–17.20.23–24

Lekcja 11: s. 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 16, 18, 19

1 Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z
martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie
przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. 2
Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na
ziemi. 3 Umarliście bowiem i wasze życie jest
ukryte z Chrystusem w Bogu. 4 Gdy się ukaże
Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim
ukażecie się w chwale. 5 Zadajcie więc śmierć
temu, co jest przyziemne w /waszych/ członkach:
rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądzy i
chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem.

6 Z powodu nich nadchodzi gniew Boży na synów
buntu. 7 I wy niegdyś tak postępowaliście,
kiedyście w tym żyli. 8 A teraz i wy odrzućcie to
wszystko: gniew, zapalczywość, złość,
znieważanie, haniebną mowę od ust waszych! 9
Nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z
siebie dawnego człowieka z jego uczynkami, 10 a
przyoblekli nowego, który wciąż się odnawia ku
głębszemu poznaniu /Boga/, według obrazu Tego,
który go stworzył.

11 A tu już nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, lecz wszystkim we wszystkich /jest/
Chrystus. 12 Jako więc wybrańcy Boży - święci i
umiłowani - obleczcie się w serdeczne
miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość,
cierpliwość, 13 znosząc jedni drugich i wybaczając
sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw
drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! 14 Na
to zaś wszystko /przyobleczcie/ miłość, która jest
więzią doskonałości. 15 A sercami waszymi niech
rządzi pokój Chrystusowy, do którego też
zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie
wdzięczni!

16 Słowo Chrystusa niech w was przebywa z
/całym swym/ bogactwem: z wszelką mądrością
nauczajcie i napominajcie samych siebie przez
psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem
łaski śpiewając Bogu w waszych sercach. 17 I
wszystko, cokolwiek działacie słowem lub
czynem, wszystko /czyńcie/ w imię Pana Jezusa,
dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

20 Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we
wszystkim, bo to jest miłe w Panu.

23 Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla
Pana, a nie dla ludzi, świadomi, 24 że od Pana
otrzymacie dziedzictwo /wiekuiste/ jako zapłatę.
Służycie Chrystusowi jako Panu!

Kol 4,6

Lekcja 11: s. 13, 14

6 Mowa wasza, zawsze miła, niech będzie
zaprawiona solą, tak byście wiedzieli, jak należy
każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 5,12–13.16–18.22

Lekcja 11: s. 3, 8, 9, 11, 13, 14, 15, 16, 17

12 Prosimy was, bracia, abyście uznawali tych,
którzy wśród was pracują, którzy przewodzą wam
i w Panu was napominają. 13 Ze względu na ich
pracę otaczajcie ich szczególną miłością! Między
sobą zachowujcie pokój!

16 Zawsze się radujcie, 17 nieustannie się módlcie!
18 W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was.

22 Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła.

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 3,15

Lekcja 11: s. 8

15 A nie uważajcie go za nieprzyjaciela, lecz jak brata go napominajcie!

1 List do Tymoteusza

1 Tm 2,8

Lekcja 11: s. 2

8 Chcę więc, by mężczyźni modlili się na każdym miejscu, podnosząc ręce czyste, bez gniewu i sporu.

1 Tm 4,7–8

Lekcja 11: s. 5, 15

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

7 Odrzucaj natomiast światowe i babskie baśnie! Sam zaś ćwicz się w pobożności! 8 Bo ćwiczenie cielesne nie na wiele się przyda; pobożność zaś przydatna jest do wszystkiego, mając zapewnienie życia obecnego i tego, które ma nadejść.

1 Tm 6,6–8.17–19

Lekcja 11: s. 8, 14, 15

6 Wielkim zaś zyskiem jest pobożność wraz z poprzestawaniem na tym, co wystarczy. 7 Nic bowiem nie przynieśliśmy na ten świat; nic też nie możemy [z niego] wynieść. 8 Mając natomiast żywność i odzienie, i dach nad głową, bądźmy z tego zadowoleni!

17 Bogatym na tym świecie nakazuj, by nie byli wyniośli, nie pokładali nadziei w niepewności bogactwa, lecz w Bogu, który nam wszystkiego obficie udziela do używania, 18 niech czynią dobrze, bogacą się w dobre czyny, niech będą hojni, uspołecznieni, 19 odkładając do skarbca dla siebie samych dobrą podstawę na przyszłość, aby osiągnęli prawdziwe życie.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,15.19–22.24

Lekcja 11: s. 3, 9, 13, 14, 16

15 Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem jako godny uznania pracownik, który nie przynosi wstydu, trzymając się prostej linii prawdy.

19 A przecież trwa mocny fundament Boży taką oto mając pieczęć: Poznał Pan tych, którzy są Jego, oraz: Niechaj odstąpi od nieprawości każdy, kto wzywa imienia Pańskiego. 20 Przecież w wielkim domu znajdują się naczynia nie tylko złote i srebrne, lecz i drewniane, i gliniane: jedno do użytku zaszczytnego, a drugie do niezaszczytnego. 21 Jeśliby więc ktoś oczyścił siebie samego z tego wszystkiego, będzie naczyniem zaszczytnym, poświęconym, pożytecznym dla właściciela, przygotowanym do każdego dobrego czynu. 22 Uciekaj zaś przed młodzieńczymi pożądaniami, a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój - wraz z tymi, którzy wzywają Pana czystym sercem.

24 A sługa Pana nie powinien się wdawać w kłótnie, ale /ma/ być łagodnym względem wszystkich, skorym do nauczania, zrównoważonym.

2 Tm 3,16–17

Lekcja 11: s. 6, 7, 9, 17

16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17 aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 1,7

Lekcja 11: s. 2, 7, 9

7 Biskup bowiem winien być, jako włodarz Boży, człowiekiem nienagannym, niezarozumiałym, nieskłonnym do gniewu, nieskorym do pijaństwa i awantur, nie chciwym brudnego zysku,

Tt 2,4

Lekcja 11: s. 8

4 Niech pouczają młode kobiety, jak mają kochać mężów, dzieci,

List do Hebrajczyków

Hbr 2,17–18

Lekcja 11: s. 2

17 Dlatego musiał się upodobnić pod każdym względem do braci, aby stał się miłosiernym i wiernym arcykapłanem wobec Boga dla przebłagania za grzechy ludu. 18 W czym bowiem sam cierpiał będąc doświadczany, w tym może przyjść z pomocą tym, którzy są poddani próbom.

Hbr 3,7–11

Lekcja 11: s. 6

7 Dlatego /postępujcie/, jak mówi Duch Święty: Dziś, jeśli głos Jego usłyszycie, 8 nie zatwardzajcie serc waszych jak w buncie, jak w dzień kuszenia na pustyni, 9 gdzie kusili Mię ojcowie wasi przez wystawianie na próbę, chociaż widzieli dzieła moje przez czterdzieści lat. 10 Rozgniewałem się przeto na to pokolenie i powiedziałem: Zawsze błądzą w sercu. Oni zaś nie poznali dróg moich, 11 toteż przysiągłem w gniewie moim: Nie wejdą do mego odpoczynku.

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 11: s. 2, 9, 13, 15

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca.

15 Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. 16 Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla /uzyskania/ pomocy w stosownej chwili.

Hbr 5,14

Lekcja 11: s. 9, 16

14 Przeciwnie, stały pokarm jest właściwy dla dorosłych, którzy przez ćwiczenie mają władze umysłu udoskonalone do rozróżniania dobra i zła.

Hbr 10,23–25.30

Lekcja 11: s. 7, 15

23 Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę. 24 Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. 25 Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej widzicie, że zbliża się dzień.

30 Znamy przecież Tego, który powiedział: Do Mnie [należy] pomsta i Ja odpłacę. I znowu: Sam Pan będzie sądził lud swój.

Hbr 12,14–17

Lekcja 11: s. 2, 5, 10, 11

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

14 Starajcie się o pokój ze wszystkimi i o uświęcenie, bez którego nikt nie zobaczy Pana. 15 Baczcie, aby nikt nie pozbawił się łaski Bożej, aby jakiś korzeń gorzki, który rośnie w górę, nie spowodował zamieszania, a przez to nie skalali się inni, 16 i aby się nie znalazł jakiś rozpustnik i bezbożnik, jak Ezaw, który za jedną potrawę sprzedał swoje pierworodztwo. 17 A wiecie, że później, gdy chciał otrzymać błogosławieństwo, został odrzucony, nie znalazł bowiem miejsca na nawrócenie, choć go szukał ze łzami.

Hbr 13,15.17

Lekcja 11: s. 8, 13, 17

Hbr 14,13–17 (pobrano: Hbr 13,17): W druku: Hbr 14,13-17. List do Hebrajczyków nie ma rozdziału 14; z kontekstu (przełożeni odpowiedzialni za duchowe prowadzenie) chodzi o Hbr 13,17.

15 Przez Niego więc składajmy Bogu ofiarę czci ustawicznie, to jest owoc warg, które wyznają Jego imię.

17 Bądźcie posłuszni waszym przełożonym i bądźcie im ulegli, ponieważ oni czuwają nad duszami waszymi i muszą zdać sprawę z tego. Niech to czynią z radością, a nie ze smutkiem, bo to nie byłoby dla was korzystne.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–7.13.19–25

Lekcja 11: s. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 15, 16, 17, 18, 19

2 Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi,
ilekroć spadają na was różne doświadczenia. 3
Wiedzcie, że to, co wystawia waszą wiarę na
próbę, rodzi wytrwałość. 4 Wytrwałość zaś winna
być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali,
nienaganni, w niczym nie wykazując braków. 5
Jeśli zaś komuś z was brakuje mądrości, niech
prosi o nią Boga, który daje wszystkim chętnie i
nie wymawiając; a na pewno ją otrzyma. 6 Niech
zaś prosi z wiarą, a nie wątpi o niczym. Kto
bowiem żywi wątpliwości, podobny jest do fali
morskiej wzbudzonej wiatrem i miotanej to tu, to
tam.

7 Człowiek ten niech nie myśli, że otrzyma
cokolwiek od Pana,

13 Kto doznaje pokusy, niech nie mówi, że Bóg go
kusi. Bóg bowiem ani nie podlega pokusie ku
złemu, ani też nikogo nie kusi.

19 Wiedzcie, bracia moi umiłowani: każdy człowiek
winien być chętny do słuchania, nieskory do
mówienia, nieskory do gniewu. 20 Gniew bowiem
męża nie wykonuje sprawiedliwości Bożej. 21
Odrzućcie przeto wszystko, co nieczyste, oraz
cały bezmiar zła, a przyjmijcie w duchu
łagodności zaszczepione w was słowo, które ma
moc zbawić dusze wasze. 22 Wprowadzajcie zaś
słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami
oszukującymi samych siebie. 23 Jeżeli bowiem ktoś
przysłuchuje się tylko słowu, a nie wypełnia go,
podobny jest do człowieka oglądającego w lustrze
swe naturalne odbicie.

24 Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz
zapomniał, jakim był. 25 Kto zaś pilnie rozważa
doskonałe Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w
nim, ten nie jest słuchaczem skłonnym do
zapominania, ale wykonawcą dzieła; wypełniając
je, otrzyma błogosławieństwo

Jk 2,10

Lekcja 11: s. 16

10 Choćby ktoś przestrzegał całego Prawa, a
przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę
za wszystkie.

Jk 3,8–18

Lekcja 11: s. 5, 10, 13

8 Języka natomiast nikt z ludzi nie potrafi
okiełznać, to zło niestateczne, pełne zabójczego
jadu. 9 Przy jego pomocy wielbimy Boga i Ojca i
nim przeklinamy ludzi, stworzonych na
podobieństwo Boże. 10 Z tych samych ust
wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak
być nie może, bracia moi. 11 Czyż z tej samej
szczeliny źródła wytryska woda słodka i gorzka? 12
Czy może, bracia moi, drzewo figowe rodzić
oliwki albo winna latorośl figi? Także słone źródło
nie może wydać słodkiej wody.

13 Kto spośród was jest mądry i rozsądny? Niech
wykaże się w swoim nienagannym postępowaniu
uczynkami dokonanymi z łagodnością właściwą
mądrości. 14 Natomiast jeżeli żywicie w sercach
waszych gorzką zazdrość i skłonność do kłótni, to
nie przechwalajcie się i nie sprzeciwiajcie się
kłamstwem prawdzie. 15 Nie na tym polega
zstępująca z góry mądrość, ale mądrość ziemska,
zmysłowa i szatańska. 16 Gdzie bowiem zazdrość i
żądza sporu, tam też bezład i wszelki występek. 17
Mądrość zaś /zstępująca/ z góry jest przede
wszystkim czysta, dalej, skłonna do zgody,
ustępliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i
dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i
obłudy.

18 Owoc zaś sprawiedliwości sieją w pokoju ci,
którzy zaprowadzają pokój.

Jk 4,2.7.13–17

Lekcja 11: s. 3, 5, 9, 13, 14, 15, 16

2 Pożądacie, a nie macie, żywicie morderczą
zazdrość, a nie możecie osiągnąć. Prowadzicie
walki i kłótnie, a nic nie posiadacie, gdyż się nie
modlicie.

7 Bądźcie więc poddani Bogu, przeciwstawiajcie
się natomiast diabłu, a ucieknie od was.

13 Teraz wy, którzy mówicie: Dziś albo jutro
udamy się do tego oto miasta i spędzimy tam rok,
będziemy uprawiać handel i osiągniemy zyski, 14
wy, którzy nie wiecie nawet, co jutro będzie. Bo
czymże jest życie wasze? Parą jesteście, co się
ukazuje na krótko, a potem znika. 15 Zamiast tego
powinniście mówić: Jeżeli Pan zechce, i będziemy
żyli, zrobimy to lub owo. 16 Teraz zaś chełpicie się
w swej wyniosłości. Każda taka chełpliwość jest
przewrotna. 17 Kto zaś umie dobrze czynić, a nie
czyni, grzeszy.

Jk 5,16

Lekcja 11: s. 5, 13

16 Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,6–7.13–16.22

Lekcja 11: s. 1, 3, 6, 7, 8, 12, 18, 19

6 Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń. 7 Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa.

13 Dlatego przepasawszy biodra waszego umysłu, /bądźcie/ trzeźwi, miejcie doskonałą nadzieję na łaskę, która wam przypadnie przy objawieniu Jezusa Chrystusa. 14 /Bądźcie/ jak posłuszne dzieci. Nie stosujcie się do waszych dawniejszych żądz, gdy byliście nieświadomi, 15 ale w całym postępowaniu stańcie się wy również świętymi na wzór Świętego, który was powołał, 16 gdyż jest napisane: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty.

22 Skoro już dusze swoje uświęciliście, będąc posłuszni prawdzie celem zdobycia nieobłudnej miłości bratniej jedni drugich gorąco czystym sercem umiłujcie.

1 P 2,1.13–15.18–25

Lekcja 11: s. 2, 5, 7, 8, 9, 13, 14

1 Odrzuciwszy więc wszelkie zło, wszelki podstęp i udawanie, zazdrość i jakiekolwiek złe mowy,

13 Bądźcie poddani każdej ludzkiej zwierzchności ze względu na Pana: czy to królowi jako mającemu władzę, 14 czy to namiestnikom jako przez niego posłanym celem karania złoczyńców, udzielania zaś pochwały tym, którzy dobrze czynią. 15 Taka bowiem jest wola Boża, abyście przez dobre uczynki zmusili do milczenia niewiedzę ludzi głupich.

18 Niewolnicy! Z całą bojaźnią bądźcie poddani panom nie tylko dobrym i łagodnym, ale również surowym. 19 To się bowiem podoba [Bogu], jeżeli ktoś ze względu na sumienie [uległe] Bogu znosi smutki i cierpi niesprawiedliwie. 20 Co bowiem za chwała, jeżeli przetrzymacie chłostę jako grzesznicy? - Ale to się Bogu podoba, jeżeli dobrze czynicie, a przetrzymacie cierpienia. 21 Do tego bowiem jesteście powołani. Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami. 22 On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstępu.

23 On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie. 24 On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości - Krwią Jego zostaliście uzdrowieni. 25 Błądziliście bowiem jak owce, ale teraz nawróciliście się do Pasterza i Stróża dusz waszych.

1 P 3,8–17

Lekcja 11: s. 3, 5, 7, 9, 13, 14, 16

8 Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, pełni braterskiej miłości, miłosierni, pokorni. 9 Nie oddawajcie złym za złe ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo. 10 Kto bowiem chce miłować życie i oglądać dni szczęśliwe, niech wstrzyma język od złego i wargi - aby nie mówić podstępnie. 11 Niech zaś odstąpi od złego, a czyni dobrze, niech szuka pokoju i niech idzie za nim. 12 Oczy bowiem Pana na sprawiedliwych [są zwrócone], a Jego uszy na ich prośby; oblicze zaś Pana przeciwko tym, którzy źle czynią.

13 Kto zaś będzie wam szkodził, jeżeli gorliwi będziecie w czynieniu dobra? 14 Ale jeżelibyście nawet coś wycierpieli dla sprawiedliwości, błogosławieni jesteście. Nie obawiajcie się zaś ich gróźb i nie dajcie się zaniepokoić! 15 Pana zaś Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest. 16 A z łagodnością i bojaźnią [Bożą] zachowujcie czyste sumienie, ażeby ci, którzy oczerniają wasze dobre postępowanie w Chrystusie, doznali zawstydzenia właśnie przez to, co wam oszczerczo zarzucają. 17 Lepiej bowiem - jeżeli taka wola Boża - cierpieć dobrze czyniąc, aniżeli czyniąc źle.

1 P 4,8.10–11

Lekcja 11: s. 3, 7, 14, 15, 16

8 Przede wszystkim miejcie wytrwałą miłość jedni ku drugim, bo miłość zakrywa wiele grzechów.

10 Jako dobrzy szafarze różnorakiej łaski Bożej służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy otrzymał. 11 Jeżeli kto ma [dar] przemawiania,

niech to będą jakby słowa Boże! Jeżeli kto pełni posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela, aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków! Amen.

1 P 5,7–9

Lekcja 11: s. 14, 17

7 Wszystkie troski wasze przerzućcie na Niego,
gdyż Jemu zależy na was. 8 Bądźcie trzeźwi!
Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew
ryczący krąży szukając kogo pożreć. 9 Mocni w
wierze przeciwstawcie się jemu! Wiecie, że te
same cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–11

Lekcja 11: s. 18, 19

2 Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie
przez poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego! 3
Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie. 5 Dlatego też
właśnie wkładając całą gorliwość, dodajcie do
wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, 6 do
poznania powściągliwość, do powściągliwości
cierpliwość, do cierpliwości pobożność,

7 do pobożności przyjaźń braterską, do przyjaźni
braterskiej zaś miłość. 8 Gdy bowiem będziecie je
mieli i to w obfitości, nie uczynią was one
bezczynnymi ani bezowocnymi przy poznawaniu
Pana naszego Jezusa Chrystusa. 9 Komu bowiem
ich brak, jest ślepym - krótkowidzem, i zapomniał
o oczyszczeniu z dawnych swoich grzechów. 10
Dlatego bardziej jeszcze, bracia, starajcie się
umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem
czyniąc nie upadniecie nigdy. 11 W ten sposób
szeroko będzie wam otworzone wejście do
wiecznego królestwa Pana naszego i Zbawcy,
Jezusa Chrystusa.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,8–10

Lekcja 11: s. 5, 11, 13, 16

8 Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych
siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy. 9 Jeżeli
wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i
sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z
wszelkiej nieprawości. 10 Jeśli mówimy, że nie
zgrzeszyliśmy, czynimy Go kłamcą i nie ma w nas
Jego nauki.

1 J 2,9–11

Lekcja 11: s. 13

9 Kto twierdzi, że żyje w światłości, a nienawidzi
brata swego, dotąd jeszcze jest w ciemności. 10
Kto miłuje swego brata, ten trwa w światłości i
nie może się potknąć. 11 Kto zaś swojego brata
nienawidzi, żyje w ciemności i działa w ciemności,
i nie wie, dokąd dąży, ponieważ ciemności
dotknęły ślepotą jego oczy.

1 J 3,14–16.18.22

Lekcja 11: s. 6, 9, 13, 14

14 My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia,
bo miłujemy braci, kto zaś nie miłuje, trwa w
śmierci. 15 Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest
zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie nosi w
sobie życia wiecznego. 16 Po tym poznaliśmy
miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także
winniśmy oddać życie za braci.

18 Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale
czynem i prawdą!

22 i o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego,
ponieważ zachowujemy Jego przykazania i
czynimy to, co się Jemu podoba.

1 J 4,7–11.20–21

Lekcja 11: s. 3, 13

7 Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ
miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością. 9 W tym objawiła się
miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego
Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli
dzięki Niemu. 10 W tym przejawia się miłość, że
nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas
umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę
przebłagalną za nasze grzechy. 11 Umiłowani, jeśli
Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się
wzajemnie miłować.

20 Jeśliby ktoś mówił: Miłuję Boga, a brata swego
nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje

brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. [21] Takie zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego.

1 J 5,3.14–15

Lekcja 11: s. 1, 14

[3] albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

[14] Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich naszych próśb zgodnych z Jego wolą. [15] A jeśli wiemy, że wysłuchuje wszystkich naszych próśb, pewni jesteśmy również posiadania tego, o cośmy Go prosili.

List Judy

Jud 1,24–25

Lekcja 11: s. 15

[24] Temu zaś, który może was ustrzec od upadku i stawić nienagannymi i rozradowanymi wobec swej chwały, [25] jedynemu Bogu, Zbawcy naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, chwała, majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz, i na wszystkie wieki! Amen.

Apokalipsa św. Jana

Ap 8,11

Lekcja 11: s. 10

[11] A imię gwiazdy zowie się Piołun. I trzecia część wód stała się piołunem, i wielu ludzi pomarło od wód, bo stały się gorzkie.